Blood Honour

HELLAS

#35

Σκέψεις & Δράση
Karl Polacek
Δραστηριότητες
Live στην Ιταλία
Gustave Le Bon:
Πολιτική ψυχολογία
Skinhead εν έτη 2014
Εκτρώσεις, υπογεννητικότητα
& αλλοίωση της κοινωνίας

Λίνος Καρζής
1-11-2013 Δεν ξεχνώ
Α. Χίτλερ: Ο ηγέτης των
προσωπικών θυσιών
Ο κύριος Λεζάντας (Σφιξ Κλαν)
Η ομάδα να κερδίζει
Ένας παραλληρισμός
Συνέντευξη: Alejadro Rex
Εθνικισμός - Εθνικοσοσιαλισμός

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΙΟΥΛΙΟΣ 2014

Μέσα στο καλοκαίρι κυκλοφορούμε το νέο μας τεύχος...... ίσως φαινόταν περίεργο σε κάποιους αν το συγκεκριμένο περιοδικό ήταν ευρείας κλίμακας και γενικότερα αποτελούσε ένα πολιτικά ορθό.....Το περιοδικό μας όμως αναφέρεται και προσφέρεται σε λίγους καταραμένους και ούτε ποτέ προσπάθησε να παρουσιάσει μια πιο ελαφριά πλευρά πολιτικά ώστε να 'καλοπιάσει' και να μην σοκάρει κόσμο. Δίνεται σε συντρόφους που στηρίζουν την προσπάθεια μας κι εδώ και χρόνια δεν διακινείται σε κάποιο περίπτερο (αυτό για διάφορους λόγους) όπως παλιότερα. Οπότε ευχόμαστε οι συναγωνιστές μας να το ευχαριστηθούν είτε βρίσκονται διακοπές είτε θα το μελετήσουν σε κάποια ανάπαυλα από τις δουλειές και τις υποχρεώσεις τους. Μέσα στην ύλη θα υπήρχαν δύο ακόμη ενδιαφέρουσες συνεντεύξεις αν δεν καθυστερούσαν οι ερωτηθέντες, οπότε δεσμευόμαστε για το επόμενο τεύχος μας και ναι το ξέρουμε ότι μια μόνο συνέντευξη είναι λίγο, αλλά ευχόμαστε όλη η άλλη αρθρογραφία να καλύψει το κενό. Στο παρών τεύχος συμμετείχαν και συνεργάστηκαν: Αλμπέρτος, Στέφανος, Αντώνης, Διονύσης, Κώστας, Αλέξης, Νίκος, Άρια, Τρύφωνας.

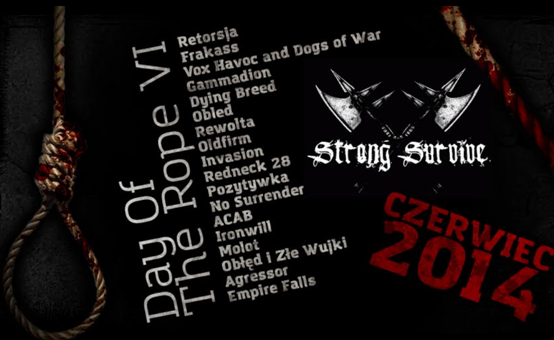
28hellas@gmail.com

28hellas2.blogspot.com

Σκέψεις & δράσεις

Οι επιθέσεις κατά αλλόφυλων μπορώ να πω με πλήρη βεβαιότητα ότι δεν έχουν σε τίποτα απολύτως να ωφελήσουν όλα όσα προάγει η Ιδεολογία. Αντιθέτως, τα ανεγκέφαλα pogrom σε άμοιρους, πεινασμένους λαθραίους -και μη- έχουν ξυπνήσει ένα λανθασμένο αντιρατσιστικό αίσθημα στον μέσο Έλληνα σαν γροθιά σε οποιαδήποτε αίσθηση δικαίου αλλά και θάρρους, διότι δεν χρειάζεται περίσσεια γενναιότητα για να πλήξεις σωματικά έναν εξαθλιωμένο είλωτα που είδε φως και μπήκε. Αλλά...οι (περισσότερες) κατηγορίες κατά των εθνικιστών που βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην φυλακή για "ρατσιστικές επιθέσεις" και άλλα δεινά, είναι στοχευόμενα ψευδείς και σίγουρα διογκωμένες από χίλιες δυο γαρνιτούρες. Σιγά σιγά θα αρχίσει το άγριο παιχνίδι εις βάρος των ιδεών. Παρ' όλα αυτά, αυτός ο πόλεμος είναι η απόδειξη του πόσο καλά έχουν κάνει τη δουλειά τους όλοι αυτοί που διέβαλαν τα κινήματα τόσα χρόνια, πολλές φορές, δε, εκ των έσω, και ένδειξη του πόσο κακό έκανε η διάσπαση που υφίσταται έντονα ο χώρος. Καλώς, ναι, σε προσωπικό επίπεδο πολλές είναι οι ενστάσεις που μπορεί να έχει καθείς για τον απέναντι. Αλλά δε βγάζουμε έξω τις ιδεολογίες μας για να μετρήσουμε ποιος την έχει πιο μεγάλη. Αυτό, ευτυχώς, το κρίνει ο χρόνος, απαλλάσσοντας τους φορείς των Ιδεών από τις περιττές λασπολογίες. Και ναι, ακόμα και Ιδεολογικά θα γίνουν κάποιες, όσο μικρότερες γίνεται, παραχωρήσεις για χάρη της κοινής ωφέλειας και επίτευξης κάποιων βασικών σκοπών. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να συμπεριφερόμαστε σαν πίθηκοι, ιδίως μεταξύ μας. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να εξαπολύουμε επιθέσεις σε μαύρα πρόβατα μεμονωμένα, γιατί καλώς ή κακώς ήδη αποτελούμε τη μειοψηφία. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να τροφοδοτούμε με αρνητικές συμπεριφορές την ήδη επικριτική και επιθετική στάση που διατηρούν οι εγκεφαλοπλυμένοι Άλλοι. Αντιθέτως, μπορούμε:

~Να αρχίσουμε να διαβάζουμε ένα-δύο βιβλία τον μήνα.

~Να χαρίσουμε ένα ιδεολογικό, ιστορικό ή πολιτικό βιβλίο σε έναν σκεπτόμενο και ανοιχτόμυαλο γνωστό μας.

~Να γράψουμε και να δημοσιεύσουμε ή, έστω, να αναδημοσιεύσουμε μουσική και ποίηση που προάγει τις Ιδέες μας.

~Να γράψουμε και να δημοσιεύσουμε ή, έστω, να αναδημοσιεύσουμε ένα άρθρο σχετικό με τους επίκαιρους προβληματισμούς μας.

~Να επισκεφθούμε αρχαία μνημεία και να μελετήσουμε το ιστορικό τους υπόβαθρο.

~Ανάλογα με την περιρρέουσα κατάσταση, να πάρουμε την πρωτοβουλία και να καθαρίσουμε ή να ανανεώσουμε ένα μνημείο.

~Να ενημερωθούμε από ποικίλες πηγές για εθνικά θέματα στοιχειοθετώντας την Αλήθεια όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικά, παράγοντας τις δικές μας πιθανές λύσεις μαζί με όσους το επιθυμούν.

~Να προχωρήσουμε σε πράξεις που συνάδουν με την Ιδεολογία μας. Για παράδειγμα, αν ταΐζαμε όλοι από ένα αδέσποτο με τα ελάχιστα μέσα που διαθέτει ο καθένας μας, δεν θα πέθαινε ούτε ένα από την πείνα. Αν πετούσαμε όλοι το περιτύλιγμα της τσίχλας μας στον κάδο των απορριμμάτων, δε θα υπήρχε ούτε ένα σκουπιδάκι στο δρόμο.

Μπορούμε να γίνουμε η αλλαγή που θέλουμε να δούμε. Όλα τα παραπάνω είναι σχετικά απλά και εύκολα. Δυστυχώς, μπροστά στην ασφυκτικά δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκεται η Πατρίδα μας και ολόκληρη η Ευρώπη, οι εποχές της γηπεδικής αντιμετώπισης της Ιδεολογίας έχουν παρέλθει. Είναι καιρός ο Εθνικισμός να βγει από το περιθώριο. Είναι καιρός να πάψει να θεωρείται στη συνείδηση των γύρω ως η βίαιη-χωρίς-αιτία ψευδοϊδεολογία των ακαλλιέργητων βλαχοελληναράδων. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να ανοίξουν τα μάτια τους αυτοί που τους στέρησαν το φως, κι εμείς που ακόμη μαθαίνουμε κατέχοντας τα ελάχιστα των ελαχίστων.

Άρια

ΚΑΡΛ ΠΟΛΑΤΣΕΚ - ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ο Καρλ Πόλατσεκ υπήρξε σε όλη του την ζωή αγωνιστής της Ιδέας του Εθνικοσοσιαλισμού, προσαρμοσμένης στα ζωτικά προβλήματα της Μεταπολεμικής Ευρώπης. Θεωρούσε ότι το διπλό μήνυμα, και της Ευρώπης των Λευκών Εθνών και της Κοινωνικής Προόδου, όπως τα οραματίστηκαν οι μεγάλοι θεωρητικοί των Αρχών του 20ου αιώνα, αποτελούν την μόνη εναλλακτική λύση για την Μεταπολεμική Ευρώπη. Και αυτές τις σκέψεις τις έκανε πράξη μέσα από μία μεγάλη πορεία ακτιβισμού, τόσο στην Γερμανία όσο και στη Αυστρία. Αλλά η πολιτική κυριαρχία δυνάμεων που πολεμούν όχι απλώς τον Εθνικοσοσιαλισμό, αλλά και τον απλό Εθνικισμό στις χώρες αυτές, έφεραν τον Καρλ μπροστά σε μία σειρά διώξεων. Μία σειρά διώξεων για εθνικοσοσιαλιστική δράση, όπως έγραφε το διεθνές έγγραφο που τον κυνηγούσε (και τον οδήγησε το 2001 σε εξάμηνη φυλάκιση και στις Ελληνικές φυλακές, κατόπιν σχετικού αιτήματος του ελεγχόμενου από τους Σιωνιστές Δικαστικού Κατεστημένου της Αυστρίας προς τις Ελληνικές αρχές).Δεν ήταν τυχαίο που εναντίον του στράφηκαν από κοινού(τι συμπτώσεις!) Αριστερές οργανώσεις, μυστικές υπηρεσίες της Γερμανίας και της Αυστρίας, αλλά και οι γνωστές και μη εξαιρετέες εβραϊκές ενώσεις (που κάνουν ¨πάρτι¨ τους τελευταίους μήνες στην Ελληνική, κατά τα άλλα, πολιτική σκηνή) των χωρών αυτών. Παρά τις διώξεις όμως δεν λύγισε. Βρέθηκε στην Ελλάδα τα τελευταία 15 έτη της ζωής του και προκάλεσε τον θαυμασμό όχι μόνο των Ελλήνων ομοϊδεατών του, αλλά και των άσχετων με την Ιδεολογία του ανθρώπων που τον συναναστρέφονταν, διότι έβλεπαν στο πρόσωπο του έναν ανιδιοτελή αγωνιστή του ¨πιστεύω¨ του, σε μία εποχή που όλοι ξεπουλούν Ιδέες και Αξίες, διαψεύδοντας μάλιστα και τους φλύαρους που παπαγαλίζουν αλλά ουσιαστικά ξεχνούν την ιστορική φράση του Έζρα Πάουντ, ¨αν δεν αξίζει να αγωνιστείς για τις Ιδέες σου, είτε εσύ δεν αξίζεις είτε οι Ιδέες σου¨. Από το καταφύγιο του στην Ελλάδα, που την θαύμαζε και μελετούσε από παιδί, είχε επικοινωνία με πολλούς αγωνιστές σε όλον τον Κόσμο, μεταδίδοντας τον αληθινά νεανικό του ενθουσιασμό και την σοφία της πείρας του. Όσοι τον συνάντησαν και αντάλλαξαν κάποιες σκέψεις μαζί του, άντλησαν πολλά διδάγματα Θαρραλέας Πολιτικής σκέψης και Ηρωικού τρόπου ζωής, στοιχεία που απουσιάζουν και από εμάς τους νεοέλληνες που καυχιόμαστε ότι είμαστε κληρονόμοι ενός αξεπέραστου Πολιτισμού. Με καρτερικότητα αντιμετώπισε την δοκιμασία της Υγείας του, που τον απασχόλησε τα τελευταία δύο χρόνια, αφού ακόμη και στην Γερμανία (που θέλει να μάς διδάσκει …δημοκρατία και διαφάνεια) αντιμετώπισε τις διώξεις ακόμη και στο Νοσοκομείο, όπου τον συνόδευσε περιπολικό της Αστυνομίας της υπό σιωνιστική Κατοχή Γερμανίας! Δυνατός και έτοιμος από καιρό, δοκιμασμένος στην πορεία της ζωής, άφησε την τελευταία του πνοή το πρωινό της 6ης Μαρτίου 2014 σε αυστριακό Νοσοκομείο, αφήνοντας σε όσους τον γνώρισαν μία πικρή και μια γλυκιά ανάμνηση. Πικρή, διότι τέτοιοι αγωνιστές δεν εντοπίζονται εύκολα στον ελλαδικό χώρο του πιθηκισμού και της φλυαρίας. Γλυκιά, διότι είχαμε την ευκαιρία, εδώ στην Ελληνική Επαρχία, να γνωρίσουμε έναν ζωντανό θρύλο των Ιδεών και των Αγώνων της μεταπολεμικής Ευρώπης της Παρακμής αλλά και της Αντίστασης, να αντλήσουμε λίγο μέρος από την στάση ζωής και την σοφία της δράσης του. Καρλ Πόλατσεκ! Πάντα παρών! Πάντα δίπλα μας για μία Ευρώπη των Εθνών!

Διονύσης

Ο εθνικιστικός σύνδεσμός οπαδών της Εθνικής Ελλάδος Brigade Hellas, πραγματοποίησε στο πεδίο του Άρεως την 25η Μαρτίου 2014 συγκέντρωση τιμής για τον Αλέξανδρο Υψηλάντη και τους ιερολοχίτες μαχητές που ξεκίνησαν τον αγώνα για την ελευθερία του Έθνους μας. Για εμάς η επανάσταση που ξεκίνησαν οι μαυροντυμένοι στρατιώτες της νεκροκεφαλής, δεν τελείωσε ποτέ. Μαζευτήκαμε στην σαρκοφάγο του Υψηλάντη γιατί αρνούμαστε να χειροκροτάμε τις παρελάσεις της δημοκρατίας. Μαζευτήκαμε εκεί γιατί δεν δεχόμαστε να τιμάμε τα παιδιά των τουρκόσπορων και των κοτζαμπάσηδων που σήμερα κυβερνούν την σκλαβωμένη μας πατρίδα. "Εν αρχή ην η πράξις. Ο εθνικισμός είναι στον δρόμο, πολεμούμε και δεν σκύβουμε".

Στις 2-4-2014 Brigade Hellas, Blood & Honour και ανεξάρτητοι σύντροφοι πραγματοποίησαν παρέμβαση στην κυπριακή πρεσβεία με αφορμή την σύλληψη τριών συναγωνιστών. Μοιράστηκε η παρακάτω προκήρυξη και αναρτήθηκε πανό.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΣ!

ΣΤΙΣ 26-3-2014 ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΔΗΛΩΣΑΝ ΚΑΙ ΕΞΕΦΡΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΠΕΧΘΕΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΗΘΕΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗ ΦΙΛΙΑ ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΠΑΡΩΝ ΣΕ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΥ ΠΡΩΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΚΡΑΤΟΥΣ, ΤΑΛΑΤ, ΜΕ ΕΓΧΩΡΙΟΥΣ ΠΡΟΔΟΤΕΣ, ΣΕ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΝΑ ΣΥΛΛΗΦΘΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΤΟΥΝ ΤΡΕΙΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΠΡΟΣΑΠΤΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΓΕΛΟΙΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ, ΚΑΙ ΝΑ ΟΔΗΓΗΘΟΥΝ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ Η ΟΠΟΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΤΑΞΙΚΟΥΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΝΕΙ ΤΑ ΣΤΡΑΒΑ ΜΑΤΙΑ ΕΝΩ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΙΛΙΚΤΗ ΣΕ ΝΕΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ. ΛΙΓΕΣ ΚΡΟΤΙΔΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑΟΥΡΤΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΑΝ ΤΟ 'ΑΚΡΑΙΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ'....

ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΕΧΘΕΙΑ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΜΑΓΙΣΣΩΝ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΑΙΡΟ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ

BRIGADE HELLAS – BLOOD & HONOUR HELLAS

Στις 12-4-2014, Κορίνθιοι συναγωνιστές και Brigade Hellas κανόνισαν για ένα όμορφο και συντροφικό σαββατοκύριακο σε χωριό της Κορίνθου. Από το πρωί 12 Απριλίου λοιπόν, άρχισαν να μαζεύονται από Αθήνα και γύρω περιοχές στο μέρος που τα παιδιά φρόντισαν να επιμεληθούν και να το μετατρέψουν σε ένα εθνικιστικό στέκι. Σημαίες, λάβαρα, πυρσοί, καπνογόνα και συνθήματα τόνωσαν την ατμόσφαιρα και γρήγορα το σημείο μετατράπηκε σε μία ζεστή συγκέντρωση αιρετικών και απόκληρων της δημοκρατικής κοινωνίας. RAC μουσική, πολεμικές τέχνες, σκοποβολή, μπυροποσία, φαγητό και την επόμενη μέρα πεζοπορία σε αρχαία μνημεία. Μία δραστηριότητα που πρέπει να γίνεται συχνότερα και να οργανώνονται ανάλογες από όλους μας, μιας που έτσι η πραγματική ζύμωση μεταξύ συντρόφων και η ευκαιρία για προτάσεις και συζήτηση παίρνει σάρκα και οστά. Ένα μεγάλο εύγε σε όσους έβαλαν το χεράκι τους και όσους έδωσαν το παρόν και ευχόμαστε σε αυτούς που ήθελαν να συμμετέχουν αλλά δεν μπόρεσαν, να είναι δίπλα μας την επόμενη φορά.

Ενώ στις 14-6-2014 δώθηκε ένα μύνημα στους ψυχανώμαλους της gay pride τσιρκοπαρέλασης στο κεντρο της αθήνας, από 30-40 συναγωνιστές φορώντας ανάλογες μπλούζες και πετώντας τρικάκια από σημείο που πέρασαν οι ευρύπρωκτοι.

Brigade Hellas

Η ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΡΩΣΤΙΑ!

Brigade Hellas

D.I.B

ΟΙ BATTLE DOGS ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

ΣΤΙΣ 29-3-2014 ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ R.A.C. ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΟΛΛΕΣ ΠΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ ΟΙ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ VENETO FRONTE SKINHEADS ΣΤΟ ΜΠΟΛΖΑΝΟ, ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΜΕ ΕΝΤΟΝΟ ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΧΡΩΜΑ. Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΜΕΤΑ ΤΗΣ 9 ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΣΕ ΕΝΑΝ ΩΡΑΙΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΧΩΡΟ ΚΑΙ ΟΙ ΜΠΑΝΤΕΣ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΗΤΑΝ ΤΕΣΣΕΡΙΣ. ΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ ΗΤΑΝ ΠΕΡΙΠΟΥ 300 ΑΤΟΜΑ ΚΥΡΙΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΟΥ ΒΕΝΕΤΟ ΑΛΛΑ ΥΠΗΡΧΕ ΚΑΛΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΓΑΛΛΩΝ, ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ! ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ ΥΠΗΡΧΕ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΦΩΤΟ ΤΟΥ CAIO, ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗ ΤΩΝ PEGGIOR AMICO ΚΑΙ ARMCO, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΠΕΘΑΝΕ ΚΑΙ ΓΙ'ΑΥΤΟ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΗΘΗΚΕ ΕΝΟΣ ΛΕΠΤΟΥ ΣΙΓΗ (CAIO PRESENTE!). ΤΗΝ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΝΟΙΞΕ ΜΙΑ ΤΟΠΙΚΗ ΜΠΑΝΤΑ, Η LINEA OSTILE Η ΟΠΟΙΑ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ Oi! /R.A.C ΚΑΙ ΕΠΑΙΞΑΝ ΠΕΡΙΠΟΥ 40 ΛΕΠΤΑ ΜΕ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟ DEMO ΤΟΥ 2013 (ODIO, SKINS RULE OK!, MASS MEDIA) ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΝΕΑ ΑΚΥΚΛΟΦΟΡΗΤΑ ΤΟΥΣ. ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΝΕΒΗΚΑΝ ΣΤΗΝ ΣΚΗΝΗ ΟΙ NESSUNA RESSA ΑΠΟ ΤΗΝ LUCCA ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΟΜΟΙΟ ΗΧΟ ΜΕ ΤΟΥΣ LINEA OSTILE, ΕΠΑΙΞΑΝ ΛΟΙΠΟΝ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΑΠΟ ΤΟ DEMO ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ 2009 (PUNTO DI NON RITORNO, NEW MEANING OF MISANTHROPY) ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΣΙΝΟ ΤΟΥΣ DEMO ΟΠΩΣ ΤΟ ΟΜΩΝΥΜΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΟΥΣ NESSUNA RESSA. ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΑΡΟΤΙ ΗΤΑΝΕ ΝΑ ΠΑΙΞΟΥΝΕ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ BATTLE DOGS ΣΤΗΝ ΣΚΗΝΗ ΑΝΕΒΗΚΑΝΕ ΟΙ ΦΗΜΙΣΜΕΝΟΙ KATEGORIE C ΑΛΛΑ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΦΟΡΑ ΔΕΝ ΕΔΕΙΞΑΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΟΡΕΞΑΤΟΙ (ΙΣΩΣ ΕΦΤΑΙΓΕ ΤΟ 12ΩΡΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥΣ ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΡΕΜΗ ΣΤΟ ΜΠΟΛΖΑΝΟ) ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ. Ο ΗΧΟΣ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΝ ΗΤΑΝ Ο ΓΝΩΣΤΟΣ KATEGORIE C ΜΕ ΤΗΝ ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΒΑΡΙΑ ΦΩΝΗ ΤΟΥ HANNES ΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΕΙ ΤΟ ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟ SO SIND WIR! ΜΕΤΑ ΑΠΟ 40 ΛΕΠΤΑ ΕΙΧΕ ΕΡΘΕΙ Η ΩΡΑ ΝΑ ΑΚΟΥΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΘΕΣΣΑΛΟΥΣ BATTLE DOGS ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΗΤΑΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΚΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΜΠΑΝΤΑ ΤΗΣ ΒΡΑΔΙΑΣ ΓΙΑΤΙ ΕΔΕΙΞΑΝ ΑΡΚΕΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΔΕΜΕΝΟ ΣΥΝΟΛΟ! ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΛΟΙΠΟΝ ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΑΝ SKULLHEAD TO WISH THE LADS WHERE HERE ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟΥΣ ΑΔΙΚΑ ΧΑΜΕΝΟΥΣ ΑΔΕΡΦΟΥΣ ΜΑΣ ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΙ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΥΝΕΧΙΣΑΝ ΜΕ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ALBUM ΤΟΥΣ ''WHITE & LOUD'' ΟΠΩΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ, Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΑΣ, SKINHEADS ROCK OUTLAWS, STREETFIGHT, Η ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ROCK ΚΑΙ ΤΟ JIGRUN ΑΠΟ ΤΟΥΣ BULLY BOYS. ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΠΕΤΥΧΗΜΕΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΕΙΧΕ ΕΡΘΕΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΝΤΑ ΚΑΛΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ V.F.S. ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΔΕΔΟΜΕΝΟ. ΣΤΟ ΕΠΑΝΕΙΔΕΙΝ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ!

Κώστας

ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ ΛΕ ΜΠΟΝ: ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Τα προβλήματα μεταξύ των λαών είναι μερικές φορές αρκετά σοβαρά, ώστε να μην είναι δυνατή η επίλυση τους παρά μόνο με τα κανόνια. Το μοναδικό δίκαιο που μπορεί κανείς να επικαλεστεί τότε είναι ο νόμος του ισχυρότερου.

Η πολιτική ψυχολογία επίσης είναι εκείνη που μας μαθαίνει να επιλύουμε τα προβλήματα που τίθενται καθημερινά. Το να διακρίνουμε για παράδειγμα πότε πρέπει να υποχωρήσουμε ή να αντισταθούμε στις λαϊκές αξιώσεις.

Οι σοβαρότερες προτάσεις συχνά κερδίζουν όταν παρουσιάζονται σε ένα πλαίσιο όχι ιδιαίτερα αυστηρό.

Επανάληψη....από τους δραστικότερους παράγοντες διαμόρφωσης των πεποιθήσεων μας.

Οι ιδέες δεν επιβάλλονται καθόλου με την ακρίβεια τους. Επιβάλλονται μόνο όταν με το διπλό μηχανισμό της επανάληψης και της διάδοσης έχουν κατακλύσει εκείνες τις περιοχές του ασυνείδητου όπου τελείται η επεξεργασία των κινήτρων τα οποία διαμορφώνουν τη συμπεριφορά μας. Η πειθώ δε συνίσταται απλά στην απόδειξη της ορθότητας ενός συλλογισμού αλλά στην παρακίνηση της δράσης των ανθρώπων σύμφωνα με το συλλογισμό αυτό.

Ο αληθινός ρόλος των πολιτικών είναι να γνωρίζουν με ποιο τρόπο να χειρίζονται τα συναισθήματα ώστε να επηρεάζουν την κοινή γνώμη.

Τα πλήθη δεν εντυπωσιάζονται ποτέ από τη λογική συνοχή ενός λόγου, αλλά μάλλον από τις συναισθηματικές εικόνες που προκαλούν ορισμένες λέξεις και συνδυασμοί λέξεων.

Ακόμη κι αν παραδεχτούμε ότι μία αποκλειστικά λογική ομιλία δημιουργεί μια συγκεκριμένη πεποίθηση, αυτή πρόκειται να είναι πάντοτε εφήμερη και ποτέ δε θα αποτελέσει κίνητρο για δράση.

Η επανάσταση δεν είχε στην πραγματικότητα παρά μόνο έναν σημαντικό θεωρητικό, τον Ρουσσώ.

Οι επαναστατικές θεωρίες δεν έκαναν τίποτε άλλο από το να προσφέρουν την νομική στήριξη σε πάθη που ποτέ δεν είχαν πάψει να υπάρχουν και σε προσδοκίες που οι κοινωνικές αναγκαιότητες μπορούν να καταστείλουν ή να αποκοιμίσουν αλλά οι οποίες δεν σβήνουν ποτέ.

Δυστυχώς στην πολιτική εντυπωσιάζουν μόνο τα επιφαινόμενα και όχι οι κρυμμένες τους σχέσεις.

Ο σοσιαλισμός δεν μαστίζει μόνο αναλφάβητα πλήθη αλλά ενδημεί επίσης μεταξύ καθηγητών και ευκατάστατων αστών ικανοποιημένων από την μοίρα τους.

Μία αντίστοιχη εξέταση των θλιβερών λατινικών δημοκρατιών της Αμερικής που είναι ανίσχυρες να ξεφύγουν από την αναρχία όπου φυτοζωούν θα αποκάλυπτε επίσης ένα πολύ μικρό αριθμό θεμελιωδών, ψυχολογικών χαρακτηριστικών που κυριαρχούν σε ολόκληρη την ιστορία τους. Ένας λαός μιγάδων είναι αδύνατο να κυβερνηθεί.

Η επιστήμη επιβεβαιώνοντας της αρχαιότερες θρησκευτικές παραδόσεις της ανθρωπότητας μοιάζει να μας περιορίζει κάθε μέρα και περισσότερο σε μία αποπνικτική μοιρολατρία. Η ανάλυση των συστατικών παραγόντων της μοιρολατρίας, σημαίνει ότι μαθαίνουμε πως να απαλλασσόμαστε από αυτήν.

Τι επίδραση μπορούν να έχουν τα συγγράμματα πάνω στις ευμετάβολες διαθέσεις των μαζών; Οι τελευταίες ακούν αποκλειστικά και μόνο στους δημαγωγούς που κολακεύουν δουλοπρεπώς τα ένστικτα τους. Οι ιδέες μερικές φορές βρίσκουν τελικά το έδαφος όπου μπορούν να βλαστήσουν.

Η ράτσα των φιλάνθρωπων είναι εξαιρετικά ολέθρια. Κάτω από την προτροπή τους εκδίδονται λεγόμενοι ανθρωπιστικοί νόμοι τα αποτελέσματα των οποίων είναι τόσο συχνά καταστροφικά.

Ποιο δικαστήριο θα τολμούσε σήμερα να καταδικάσει σε καταναγκαστικά έργα για φόνο όπως επιβάλλει ο νόμος το άτομο που σκότωσε σε μονομαχία τον αντίπαλο του; Ο νόμος απαγορεύει την έκτρωση, αλλά καθώς οι ένορκοι αθωώνουν πάντοτε την κατηγορουμένη, ο δικαστής υποχρεωτικά θα καταλήγει στη απαλλαγή της. Στην πραγματικότητα το έργο του δεν έγκειται στο να επιβάλλει το δίκαιο που γνωρίζει αλλά στο να υπακούει σε αυτό που το υπαγορεύει το κοινωνικό αίσθημα.

Ο κρατισμός και ο δημόσιουπαλληλισμός αποτελούν της δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Προκειμένου να μειωθεί η ισχύ του κρατισμού θα πρέπει να αρχίσει κανείς να μειώνει την δύναμη των δημόσιων υπαλλήλων.

Μήπως γνωρίζει κανείς κάποιο μεγάλο κατάστημα ή κάποιο μεγάλο εργοστάσιο που να έχει παραχωρήσει ένα ιδιαίτερο καθεστώς στους υπαλλήλους του; Παραμένουν πάντοτε βοηθοί που υπηρετούν στενά όταν είναι ικανοί και απολύονται αμέσως μόλις δείξουν αποδείξεις ανικανότητας. Ο κρατισμός και η ενσάρκωση του, ο κολεκτιβισμός, μας οδηγούν σε τέτοια κατάσταση διανοητικής δουλείας ώστε ο άνθρωπος ούτε καν έχει συνείδηση πια της υποδούλωσης του. Εύκολα μεταρρυθμίζει κανείς πάνω στο χαρτί τους νόμους ενός έθνους, αλλά με ποιο τρόπο άραγε μπορεί να μεταμορφώσει την ψυχή του;

Πόλεμος......το να διαμαρτυρηθούμε στον ολέθριο χαρακτήρα του θα ήταν λοιπόν τόσο μάταιο, όσο και να εξεγειρόμαστε ενάντια στα γηρατειά ή στον θάνατο. Εξάλλου οι συγκρούσεις των λαών υπήρξαν η πηγή των σημαντικότερων προόδων. Δεν μπορούμε να φανταστούμε με ποιον τρόπο χωρίς αυτές θα έβγαιναν οι πρώτοι άνθρωποι από την βαρβαρότητα και θα κατόρθωναν να ιδρύσουν αυτές τις μεγαλόπρεπες αυτοκρατορίες όπου γεννήθηκαν οι τέχνες, οι επιστήμες και η βιομηχανία. Ποιος μεγάλος πολιτισμός δεν ήταν πολεμικός; Και ποιος φιλειρηνικός λαός έπαιξε κάποιο ρόλο στην ιστορία;

.....τα ψυχολογικά αίτια...το φυσικό ένστικτο...ισχυροί να καταστρέφουν τους αδυνάτους.

Η βαθιά αντιπάθεια που γεννάται μεταξύ διαφορετικών φυλών λόγω των αποκλίσεων ως προς την διανοητική τους συγκρότηση, αποκλίσεων που τους οδηγούν σε πολύ ανόμοιες μεταξύ τους αντιλήψεις ζωής και κατά συνέπεια σε διαφορετική συμπεριφορά.

Όλοι οι μεγάλοι πόλεμοι της ανθρωπότητας, πόλεμοι κατακτητικοί, δυναστικοί, θρησκευτικοί, προπαγανδιστικοί, δεν ήταν τις περισσότερες φορές παρά πόλεμοι φυλών. Αγώνες μεταξύ των φυλών που υπεράσπιζαν τον ατομικισμό και την ελευθερία της σκέψης ενάντια σε αυτές που διακήρυσσαν τον πολιτικό και θρησκευτικό απολυταρχισμό. Ποτέ δεν έμειναν στον χρόνο για πολύ καιρό οι βασιλείς που δεν ενσάρκωναν το ιδεώδες του λαού τους. Τα δικά του πάθη και όνειρα.

Η μοναδική σοβαρή ζημιά των πολέμων είναι ότι η βίαιοι θάνατοι που πλήττουν τα πιο ρωμαλέα ανδρικά στοιχεία ενός έθνους, μειώνουν την μελλοντική αύξηση του πληθυσμού και αυξάνουν την αδυναμία του.

Μεταξύ των πλεονεκτημάτων ας σημειώσουμε πρώτα απ΄ όλα την ανάπτυξη μιας εθνικής ψυχής. Χωρίς εθνική ψυχή όμως δεν υπάρχει δυνατότητα ανάπτυξης πολιτισμού για έναν λαό. Οι πόλεμοι σταθεροποιούν την εθνική ψυχή σε περίπτωση νίκης και αυξάνει σημαντικά την δύναμη της σε περίπτωση ήττας. Χωρίς την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία στη οποία υποβάλλεται σήμερα ο αρσενικός πληθυσμός της Ευρώπης, ο αναρχισμός, ο σοσιαλισμός και όλα τα διαλυτικά στοιχεία του σύγχρονου πολιτισμού θα είχαν εξαπλωθεί με βήματα γίγαντα. Η στρατιωτική θητεία ήταν ο δάσκαλος που μας δίδαξε κάποια υπομονή, σταθερότητα, πνεύμα αυτοθυσίας και μας εφοδίασε με κάποιο είδος προσωρινού ιδανικού. Μόνο αυτό μπόρεσε να αγωνιστεί ενάντια στον εγωισμό και την μαλθακότητα που κατακυριεύει τους λαούς.

Συνέπειες της αναγκαστικής ειρήνης για έναν λαό.....η Ινδία απολαμβάνει τα ευεργετήματα μιας απόλυτης ηρεμίας εδώ και έναν αιώνα. Η συνέπειες αυτής της αναγκαστικής ειρήνης....ο πληθυσμός αυξήθηκε σε τεράστιο βαθμό....μοιραίο επακόλουθο από το γεγονός αυτό να προκύψει μία αθλιότητα τόσο γενικευμένη όσο και βαθιά.....αν δεν ενέσκηπταν αναπόφευκτοι λιμοί και να αποδεκατίσουν περιοδικά αυτή την τρομακτική μυρμηγκοφωλιά.

Κι ο θάνατος από την πείνα είναι στα αλήθεια τόσο ανώτερος από τον θάνατο από κανόνι ώστε θα πρέπει να αποφύγουμε πάση θυσία τον ένα προκειμένου να παραδοθούμε στον άλλον;

Η ανάπτυξη αυτού του συνόλου συναισθημάτων που συγκροτεί ότι ονομάζεται στρατιωτικό πνεύμα. Χωρίς αυτό και όποιος και να είναι ο οπλισμός του ένας λαός δεν αποτελεί παρά μία ασύντακτη αγέλη χωρίς δυνατότητα αντίστασης. Ας θεωρήσουμε λοιπόν τους χειρότερους εχθρούς της πατρίδας ως επικίνδυνους κακοποιούς, τους συγγραφείς και τους ρήτορες που πασχίζουν να καταστρέψουν αυτό το πνεύμα μέσα στις ψυχές.

Ας εγκαταλείψουμε τους ψευδορήτορες τους μάταιους λόγους για τον μηδενισμό, την αδελφοσύνη και άλλες ματαιότητες που ξαναφέρουν στην μνήμη τις θεολογικές συζητήσεις των βυζαντινών την ώρα που ο Μωάμεθ εισέβαλε στα τείχη τους.

Μας καλούν αλλά πιο ζωτικά προβλήματα. Η νίκη δεν θα είναι με το μέρος των πιο πολυάριθμων στρατευμάτων, αλλά με το μέρος εκείνων που συγκεντρώνουν τις πιο ακατάβλητες ενέργειες.

Ο πόλεμος είναι ζήτημα ψυχολογίας όσο και στρατηγικής. Κανένας μεγάλος πολέμαρχος δεν το αγνοούσε. Στον πόλεμο λεει ο Ναπολέων, το παν είναι το ηθικό, και η πεποίθηση αποτελούν κάτι παραπάνω από την μισή πραγματικότητα.

Ευτελείστε τον χαρακτήρα των στρατιωτών και δεν θα έχετε παρά τους όχλους του Ξέρξη. Εξυψώστε τον χαρακτήρα και θα έχετε τους πολεμιστές του Αλέξανδρου.

Με τις προόδους του πολιτισμού δίπλα στους ένοπλους αγώνες θα εμπλακούν και οι οικονομικοί αγώνες.

Όταν η Ιαπωνία η Ινδία και η κίνα θα πετύχουν να εγκαταστήσουν στις χώρες τους χάρη στον γαιάνθρακα που διαθέτουν πολυάριθμα εργοστάσια, και να πλημμυρίσουν τον κόσμο με δικά τους προϊόντα κατασκευασμένα με ευτελές κόστος ποιος τελωνειακός φραγμός θα σταματήσει την εμπορική τους επέκταση; Τότε ο ευρωπαίος εργάτης θα δει τον μισθό του να πέφτει στο επίπεδο του μισθού ενός ινδού, ενός κινέζου ή ενός ιάπωνα. Το κέρδος του ανατολίτη θα καθηλώσει το κέρδος του ευρωπαίου εργάτη.

Ρυθμιστής της οικονομικής σφαίρας θα τείνει πάντοτε να είναι παρ' όλες τις αντίθετες προσπάθειες η αγορά εκείνη η οποία το κόστος εργασίας θα είναι το χαμηλότερο.

Όποιος θέλει να πετύχει στη ζωή του πρέπει να αναλάβει εξαρχής απολύτως μόνος του την εκπαίδευση του και να αφιερώσει το δεύτερο μισό της ζωής του στην καταστροφή των ψευδαισθήσεων των σφαλμάτων και των τρόπων σκέψης που απέκτησε στο πρώτο μισό.

Το πανεπιστήμιο μας δεν αναπτύσσει και ούτε επεδίωξε άλλωστε ποτέ να αναπτύξει της αρετές του χαρακτήρα που αποτελούν την αληθινή αξία τους ανθρώπου στη ζωή. Είναι αλήθεια πως αυτές είναι εξαιρετικά άχρηστες για τον καθηγητή ή τον γραφειοκράτη αλλά είναι απαραίτητες για όλα τα άλλα επαγγέλματα και για όλες τις τέχνες

Την πειραματική μέθοδο την μόνη ικανή να διαμορφώνει το πνεύμα. Ο σκοπός του πανεπιστήμιου δεν είναι άλλωστε σε καμιά περίπτωση να διαπλάθει ανθρώπους αλλά να τους μαθαίνει να μιλούν όμορφα.

Η μνήμη που αποτελεί την μόνη αναγκαία ικανότητα για να πάρει κάποιος τα διπλώματα του.

Ο επαναστατικός σοσιαλισμός των διανοούμενων είναι στην πραγματικότητα πανεπιστημιακό προϊόν. Μία κοινωνία η οποία επιτρέπει σε αγράμματους να διοικούν απόφοιτους πανεπιστήμιου και διδάκτορες, είναι σίγουρο κακώς οργανωμένη και χρειάζεται γρήγορη αναθεμελίωση.

Την ανάπτυξη του αντιπατριωτισμού και αντιμιλιταρισμού στους κόλπους αυτών των στρωμάτων. Καθηγητές όλων των βαθμίδων να στρέφονται συνεχώς περισσότερο προς τις χειρότερες αναρχικές θεωρίες.

Ποτέ δεν πρέπει να διστάζουμε να λέμε αυτό που πρέπει να ειπωθεί ακόμη κι αν είμαστε οι μόνοι που το λέμε.

Η τεχνική κατέληξε να απαιτεί τόσο εκτεταμένες θεωρητικές και πρακτικές γνώσεις τόσο τολμηρές πρωτοβουλίες και τόσο σταθερή κρίση ώστε μόνο εξαιρετικά προικισμένα πνεύματα έχουν την δυνατότητα να αρθούν σε ένα τόσο υψηλό επίπεδο.

Μείωση της αντίστοιχης των απλών εκτελεστικών οργάνων. Ο καταμερισμός της εργασίας και η τελειοποίηση των μηχανών έχουν κάνει τόσο εύκολο τον ρόλο του εργάτη ώστε σήμερα η μαθητεία είναι σχεδόν περιττή.

Εάν σήμερα ο εργάτης κερδίζει τρεις φορές περισσότερα από ότι πριν ένα αιώνα.....το οφείλει αποκλειστικά στις ελίτ που εργάζονται για λογαριασμό του.

...οι βιομηχανικές ελίτ ταλαντεύονται πάντοτε ανάμεσα στο πλούτο και την καταστροφή χωρίς να μπορούν να ελπίζουν σε μία ενδιάμεση κατάσταση.

Ο ανταγωνισμός έχει γίνει τόσο σκληρός ώστε η πνευματική γαλήνη είναι απαγορευμένη για τον άνθρωπο που διευθύνει μία οποιαδήποτε επιχείρηση.

...η ευπείθεια του πλήθους είναι τεράστια όταν γνωρίζει κανείς να το καθοδηγεί.

Επομένως το επαναλαμβάνω, μόνο φαινομενικά κυβερνούν τα πλήθη. Οι σημερινές κυβερνήσεις απέχουν πολύ από το να είναι πραγματικά λαϊκές και αντιπροσωπεύουν απλώς μια ολιγαρχία καθοδηγητών.

Το κεφάλαιο δεν είναι παρά ένας τεμπέλης και κοιλαράς αστός που τρέφεται από τον ιδρώτα του λαού. Το κράτος είναι χωροφύλακας και ο στρατός.

Ο σοσιαλισμός είναι μια κυβέρνηση που θα αναγκάζει τους αστούς να ξεράσουν όσα σφετερίστηκαν και που θα επιτρέψει στους εργάτες να πίνουν και να τρωνε χωρίς να δουλεύουν σχεδόν καθόλου.

Τα πλήθη δε δημιουργούν τους μεγάλους πολιτισμούς αλλά στους κόλπους τους φωλιάζουν ο ηρωισμός, η αφοσίωση και πολλές αρετές που ζωοδοτούν αυτούς τους πολιτισμούς.

Διασπείρατε σε μία εκλογική εκστρατεία τις πιο απίθανε συκοφαντίες εναντίον του αντιπάλου σας και θα σας πιστέψουν οπωσδήποτε. Αποφύγετε ωστόσο να τον κατηγορήσετε για κάποια πολύ σκοτεινά εγκλήματα γιατί θα τον κάνετε συμπαθή. Πράγματι τα πλήθη εκδηλώνουν γενικά έναν σεβασμό γεμάτο θαυμασμό για τους μεγάλους εγκληματίες.

Μην πιστεύετε πολύ στον σκεπτικισμό των σκεπτικιστών. Τις περισσότερες φορές οι τελευταίοι έχουν απλώς αλλάξει το αντικείμενο της ευπιστίας τους.

Οι σοσιαλιστικοί παράδεισοι αντικατέστησαν τους παράδεισους των μύθων. Οι νεκροί θεοί βρήκαν ως διάδοχο τους τα περιστρεφόμενα τραπέζια, τα μέντιουμ και τα κάθε λογής φετίχ. Η ευπιστία των μαζών είναι ίδια σχεδόν με την ευπιστία των πρωτόγονων πνευμάτων. Όσοι συντάσσουν διαφημιστικά φυλλάδια και αγγελίες το γνωρίζουν πολύ καλά, όπως επίσης γνωρίζουν και τον υποβλητικό ρόλο της κατηγορηματικής διαβεβαίωσης και της επανάληψης.

Πίστη στην πατρίδα, πίστη σε ένα ιδεώδες, πίστη στο μέλλον, όλα αυτά τα εφαλτήρια τη διανοητικής δραστηριότητας μας έχουν την ευπιστία ως φύλακα. Οι λαοί που χάνουν κάθε πίστη χάνουν μαζί με την ψυχή τους και τα κίνητρα δράσης.

Η γνώση και η πίστη είναι πολύ διαφορετικά πράγματα. Ο Πλάτων το είχε ήδη παρατηρήσει εδώ και αρκετούς αιώνες και είχε επίσης τονίσει ότι δεν οικοδομούνται με τον ίδιο τρόπο. Όλοι οι άνθρωποι αποκτούν εύκολα πίστεις.

Ελάχιστοι όμως αίρονται στο ύψος της γνώσης. Η γνώση προϋποθέτει αποδείξεις και συλλογισμούς. Η πίστη δεν απαιτεί τίποτα απ' όλα αυτά.

Ο ρήτορας που είναι λαοπλάνος γοητεύει πολύ περισσότερο με την προσωπικότητα του παρά με τα λεγόμενα του. Ο χυδαίος ρήτορας και ο δειλός πολιτικός το μόνο που ξέρουν είναι να κολακεύουν δουλικά το πλήθος και τα δέχονται τυφλά τις θελήσεις του.

Ένα πλήθος δεν είναι αναγκαστικά μια συνάθροιση ανθρώπων. Αποκτούν λοιπόν τα χαρακτηριστικά της ευερεθιστότητας της αστάθειας, της παραφοράς, της ευπιστίας, της απόλυτης απουσίας κριτικού πνεύματος, της ανικανότητας να επηρεάζονται από λογικού συλλογισμούς, του φετιχισμού και της ακατανίκητης ανάγκης για υπακοή σε έναν αφέντη.

...το μεγαλείο, η δύναμη, και ο πλούτος μιας χώρας δημιουργούνται αποκλειστικά από μία μικρή ελίτ ανώτερων πνευμάτων: σοφών, βιομηχάνων, καλλιτεχνών, μηχανικών, επίλεκτων εργατών κλπ. Ποτέ οι μάζες δεν θα απαλλοτριώσουν το κεφάλαιο όπως αξιώνουν τόσοι ηλίθιοι φανατικοί, επειδή το πνευματικό κεφάλαιο είναι η διάνοια. Αυτήν την ιδιοκτησία κανείς δεν την αφαιρεί από κανέναν.

Στη Ρώμη, στην Αθηνά, στις ιταλικές δημοκρατίες, παντού εν πάση περίπτωση, η αναρχία εκκόλαψε πάντοτε τις σκληρότερες δικτατορίες.

...ο κόσμος ανήκε πάντοτε στους τολμηρούς που διακατέχονται από ένα ισχυρό ιδεώδες όποια κι αν ήτανε η αξία του τελευταίου.

Τα πλήθη δεν σέβονται παρά μόνο τις ισχυρές κυβερνήσεις.

Δώδεκα εργάτες καταδικάστηκαν από το σωματείο να μην μπορούν κατά κανέναν τρόπο να εργαστούν και κατά συνέπεια να ζήσουν αφού αυτοί οι εργάτες δεν μπορούσαν να ζήσουν χωρίς να εργάζονται. Ποιο είναι λοιπόν το έγκλημα τους; Δέχτηκαν να προσληφθούν στην διάρκεια μιας πρόσφατης απεργίας που δεν αποδοκίμαζαν καθόλου....συνδικαλιστική τυραννία. Αφού πρώτα την άσκησαν πρώτα οι ευγενείς και οι βασιλείς και κατόπιν η αστική τάξη, σήμερα ο δεσποτισμός ασκείται από τις λαϊκές τάξεις.

Δεν πρέπει να συνδέουμε τον σοσιαλισμό, τα δόγματα τα οποία συζητούμε, με το κίνημα της κοινωνικής αλληλεγγύης που βλέπουμε να αναπτύσσεται σχεδόν παντού. Η υλική και η ηθική πρόοδος των φτωχών τάξεων αποτελεί αντικείμενο καθολικής μέριμνας. Οι ασφαλίσεις ενάντια στα ατυχήματα, οικοδόμηση εργατικών κατοικιών, οι συντάξεις, η υγειονομική μέριμνα, η εκπαίδευση, οι αγροτικές πιστώσεις, η ανάπτυξη του αλληλασφαλιστικού συστήματος, η οργάνωση προληπτικών μέτρων κλπ, αποτελούν ολοφάνερες αποδείξεις της γενικής μέριμνας που υπάρχει. Δεν πρόκειται για σοσιαλισμό αλλά για κοινωνικό καθήκον, πράγμα που είναι πολύ διαφορετικό.

Το σχίσμα μεταξύ συνδικαλιστών και κολεκτιβιστών δεν παρατηρήθηκε μόνο στην Γαλλία αλλά και στην Γερμανία.

...οι άνθρωποι αλληλοεξοντώνονται πολύ περισσότερο για ιδέες παρά για την ικανοποίηση υλικών αναγκών. Αυτό που τους γοητεύει είναι η επίτευξη ενός ιδανικού. Κανείς δεν πρόκειται ποτέ να παθιαστεί με την ελπίδα να εργάζεται κάτω από την εξουσία τους κολεκτιβιστικού κράτους για να αποκτήσει κουπόνια για ψωμιά και αλλαντικά.

...μία κοινωνία δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς πειθαρχεία, χωρίς παράδοση και χωρίς ιεραρχία.

...την τέχνη να απευθύνεται στα πλήθη και δεν αντιλαμβάνεται καθόλου την απλοϊκότητα της ψυχής τους. Το μόνο πολιτικό όραμα του εργάτη είναι ότι τον εκμεταλλεύεται το αφεντικό του και ότι η κυβέρνηση πρέπει να επιβάλλει αύξηση τους μισθού του.

Η δημοκρατία έλεγε ο Κλεμανσό, σε έναν από τους λόγους του, δεν είναι η διακυβέρνηση του αριθμού. Στη βάση κάθε εξέλιξης, βρίσκουμε την ατομική προσπάθεια των στοχαστών, ενώ γενική πρόοδος θα προκύψει αναγκαστικά μετά από τη προοδευτική συμμόρφωση των μαζών στις ιδέες που εκκολάπτονται απ' την ευφυία μερικών ατόμων και υποβάλλονται στη δοκιμή της εμπειρίας, προκειμένου να επικυρωθούν.

Η δικτατορίες σημαίνει προφανώς την τάξη για ένα διάστημα αλλά σημαίνει επίσης Βατερλό, σημαίνει Σεντάν, καθώς και γερμανική εισβολή. Σήμερα οι βάρβαροι βρίσκονται εντός των τειχών μας και τους αφήνουμε να υποσκάπτουν μέρα με την μέρα ένα κοινωνικό οικοδόμημα που ανεγέρθηκε επίμοχθα. Μπορούν να το καταστρέψουν αλλά όχι να το αντικαταστήσουν. Μερικές φορές μια κοινωνία καταστρέφεται πολύ γρηγορότερα και μόνο η παρέλευση ολόκληρων αιώνων επιτρέπει μια νέα ανοικοδόμηση.

Συνδικάτα...συντεχνίες....πλεονέκτημα παρόμοιων θεσμών....μικρές συλλογικές οντότητες, μια δύναμη που δεν μπορεί να έχει το μεμονωμένο άτομο. Επιπλέον, το απαλλάσσουν από την πρωτοβουλία και την θέληση, ιδιότητες που η άσκηση τους είναι επίπονη και που εξάλλου είναι ελάχιστα διαδεδομένες.

....συλλογική σύμβαση....ο εργοδότης διαπραγματεύεται όχι πλέον με τον εργάτη αλλά και με το σωματείο του.

...ο συνδικαλισμός παρουσιάζεται με δύο πολύ διαφορετικές μορφές, ανάλογα με τις φυλές, τον ειρηνικό συνδικαλισμό και τον επαναστατικό συνδικαλισμό.

Οι υποτιθέμενοι υπερασπιστές των εργατικών τάξεων προσέχουν πολύ να μη λένε αυτές τις αλήθειες. Ποιο είναι άραγε το ιδεώδες του πολιτισμού; Να ανέλθει ο ανειδίκευτος στο επίπεδο του τζέλντεμαν ή μήπως να δημιουργήσουμε μια τεχνητή κοινωνία που θα υποβίβαζε τον τζέλντεμαν στο επίπεδο του ανειδίκευτου;

Όλες οι προσπάθειες μας πρέπει να κατατείνουν στην ενδυνάμωση του διανοητικού επιπέδου ενός λαού και όχι στη αποδυνάμωση του. Η πρόοδος δεν δημιουργείται από το ταξικό μίσος, όπως επαναλαμβάνουν ακατάπαυστα οι φανατικοί, αλλά αποκλειστικά από την συμφιλίωση των τάξεων.

....οι συνδικαλισμένοι θέτουν τα ιδιαίτερα μικρά συμφέροντα τους υπεράνω του γενικού συμφέροντος. Γι' αυτούς, πατρίδα τους είναι το συνδικάτο τους.

.....Λατίνους συνδικαλιστές....απαντούν σταθερά εργοστάσιο χωρίς αφεντικό. Πρόκειται προφανώς για ουτοπίες διανοουμένων οι οποίοι δεν πρέπει να πηγαίνουν και πολύ συχνά σε εργοστάσια ή οι οποίοι ποτέ δεν τα μελέτησαν με προσοχή. Ένα ελεύθερο εργοστάσιο, δηλαδή χωρίς διευθυντή, θα έμοιαζε με πλοίο χωρίς καπετάνιο. Σήμερα αναρχία, αύριο ερείπια.

...αναρχικοί....ο μοναδικός τους σκοπός είναι η καταστροφή της κοινωνίας και η αντικατάσταση της από έναν αόριστο κομμουνισμό. Στην πραγματικότητα, είναι εχθροί τόσο του συνδικαλισμού όσο και του κολεκτιβισμού, και κάθε άλλης μορφής κοινωνικής οργάνωσης. Αν και οφείλουν στην αδυναμία του σύγχρονου κράτους τους νόμους που τους επιτρέπουν να ζουν σήμερα, το αντιμάχονται κι εμείς έχουμε την αφέλεια να τους ανεχόμαστε.

Πολιτισμός είναι η τιθάσευση του ενστικτώδους από τον ορθό λόγο. Η επανάσταση και η κατάσταση βαρβαρότητας που την συνοδεύει, αποτελούν την εκδίκηση τους ενστικτώδους ενάντια στον ορθό λόγο.

...θα παρατηρήσουμε απλά ότι ο συνδικαλισμός ίσως μπορέσει, αν κατορθώσει να απαλλαγεί από τους αναρχικούς, να αντιταχθεί επωφελώς στην ανάπτυξη του κολεκτιβισμού, ανώτατης μορφής του κρατισμού, στον οποίο ολισθαίνουμε καθημερινά όλο και πιο πολύ, και έσχατο όριο του οποίου θα ήταν η αθλιότητα μέσα στην ισότητα και την δουλεία.

...ο συνδικαλισμός είναι ο αδυσώπητος εχθρός του κολεκτιβισμού. Ο συνδυασμός των δύο λέξεων θα ήταν σαν να μιλούσαμε για χριστιανούς μουσουλμάνους ή για ελευθέρα σκεπτόμενα κληρικούς.

Ο αγώνας υπάρχει παντού. Αγώνες μεταξύ των ζωικών ειδών, αγώνες μεταξύ των λαών, αγώνες μεταξύ των ατόμων, πάλη των φύλων, πάλη μεταξύ των ίδιων των κυττάρων του οργανισμού μας. Και η τελευταία αν και κρυμμένη, είναι ακριβώς η πιο αδυσώπητη.

Μας κατευθύνουν φυσικές αναγκαιότητες.

Είναι περιττό να αναζητούμε τον θεωρητικά καλύτερα πολιτισμό για ένα έθνος, αντιθέτως, πρέπει να αναζητούμε αυτόν που του αρμόζει.

...κακή μόρφωση και κακή πνευματική διάπλαση, χωρίς δύναμη χαρακτήρα και χωρίς πνευματική ισορροπία. Μπορεί να έχουν μάθει πολλά από τα βιβλία αλλά εάν χρειαστεί να σκεφτούν από μόνοι τους η σκέψη τους δεν έχει καμία συνοχή. Οι περισσότεροι από αυτούς δεν είναι παρά μεγάλοι πολυλογάδες. Θα πίστευε κανείς ότι έχουν προσβληθεί από ένα είδος λογόρροιας. Είναι ανίκανοι για διαρκή προσπάθεια.

Η πνευματική πενία του μορφωμένου ιθαγενούς δεν παραβάλλεται παρά μόνο με την αθεράπευτη μανία του να φλυαρεί αδιακρίτως.

Η πολεμική κραυγή των μορφωμένων ειδών που εκπαιδεύτηκαν από τους άγγλους είναι: Ινδία στους ινδούς. Ένα σύνθημα που κατά τα άλλα δεν έχει κανένα νόημα, σε μία χώρα που αποτελείται από τις πιο διαφορετικές φυλές οι οποίες μιλούν πάνω από 200 εντελώς διαφορετικές γλώσσες, δεν έχουν κανένα κοινό συμφέρον και δεν γνωρίζουν άλλη μορφή πολιτικής και κοινωνικής ενότητας, παρά μόνο το χωριό και την κάστα.

Οι μορφωμένοι ινδοί που διαπλάστηκαν από ινδούς, είναι άνθρωποι υψηλής μόρφωσης, έντιμοι, ευυπόληπτοι, και πολλοί από αυτούς θα μπορούσαν να σταθούν επάξια σε μεγάλα συνέδρια ευρωπαίων σοφών. Η αξιοπρεπείς συμπεριφορά τους δεν έχει καμία σχέση με την αυθάδη και ταυτόχρονα χαρμεπή στάση των ινδών απόφοιτων αγγλικών σχολείων.

....πόσο μάταιη είναι η ελπίδα να μεταμορφώσουμε ένα λαό δια μέσου της εκπαίδευσης.

Θέλησα απλώς να αποδείξω ότι το είδος της εκπαίδευσης που εφαρμόζεται στον πολιτισμένο ευρωπαίο, δεν μπορεί καθόλου να εφαρμοστεί σε άλλους ανθρώπους που ανήκουν σε κάποιο διαφορετικό πολιτισμό, και προπάντων σε όσους είναι εντελώς απολίτιστοι.

...μοναδικές βάσεις της μόρφωσης τους θα πρέπει να είναι η τεχνική εκπαίδευση και στην συνέχεια απλούστατες έννοιες που να περιλαμβάνουν στοιχεία αριθμητικής και ορισμένες εφαρμογές των επιστήμων, στην γεωργία, στην βιομηχανία, στην χειροτεχνία....θα τους ενδιέφεραν σίγουρα περισσότερο απ' ότι η γενεαλογία των βασιλέων της Γαλλίας ή οι αιτίες τους 100ετους πόλεμου. Νομίζω επίσης ότι θα αποκόμιζαν περισσότερα οφέλη.

....ο εξαναγκασμός ενός λαού να απαρνηθεί τους θεσμούς του για να υιοθετήσει τους θεσμούς ενός άλλου λαού, αποτελεί μια ουτοπία που πραγματοποιείται μόνο στα βιβλία.

...είναι ανέφικτη η αλληλοδιείσδυση μεταξύ των φυλών.

....αντιπροσωπεύουν το παρελθόν μιας φυλής, το αποτέλεσμα εμπειριών και πράξεων μιας μακράς σειράς γενεών είναι τα κληρονομικά μεταβιβαζόμενα κίνητρα της συμπεριφοράς. Αποτελούν την ψυχή ενός λαού.

Καμία εκπαίδευση δε θα μπορούσε να εμποδίσει ορισμένους λαούς όπως για παράδειγμα τους νέγρους, να παραμένουν παρορμητικοί, μη προνοητικοί, ανίκανοι για σταθερή δράση και σύντονες προσπάθειες.

Ας αφήσουμε στους ιθαγενείς τα έθιμα τους, τους θεσμούς και τους νόμους τους. Ας μην προσπαθούμε να τους επιβάλουμε το μπέρδεμα της περίπλοκης διοικητικής μας μηχανής, κι ας διατηρήσουμε απλώς μια υψηλή κηδεμονία πάνω σε αυτούς.

Ας παραιτηθούμε απλώς από το ρόλο των αποστόλων κι ας μη λησμονουμε ότι στον οικονομικό αγώνα στον οποίο αποδύεται συνεχώς και περισσότερο ο σύγχρονος κόσμος, το δικαίωμα της ζωής, θα ανήκει αποκλειστικά στους ισχυρούς λαούς.

Ο ανθρωπισμός αποτελεί την κοινωνική μας πληγή.

Η ευθύνη εξυπονοεί την ύπαρξη ελεύθερης βούλησης. Ωστόσο οι σοφοί και οι φιλόσοφοι δεν πιστεύουν καθόλου σε αυτή την ελευθερία βούλησης. Κατά συνέπεια το εγκληματικό άτομο δεν είναι υπεύθυνο των πράξεων του. Πράγματι, από φιλοσοφική άποψη δεν είναι υπεύθυνο, αλλά είναι απόλυτα υπεύθυνο από κοινωνική άποψη επειδή επί ποινή αφανισμού μια κοινωνία οφείλει να αμύνεται και δεν μπορεί να κατατρίβεται με μεταφυσικές λεπτολογίες.

Ο τρόμος της τιμωρίας είναι επιτέλους το μοναδικό μέσο για την αναχαίτιση της αύξησης της εγκληματικότητας. Οι ίδιοι οι ψυχοπαθείς είναι εξαιρετικά ευαίσθητοι στην απειλή της τιμωρίας. Θα πρέπει να θεραπεύσουμε το κοινό από τον αρρωστιάρικο ανθρωπισμό του και το δικαστικό σώμα από τους φόβους του. Οι ανθρωπιστές είναι εμμέσως αλλά με βεβαιότητα πολύ πιο επικίνδυνοι απ ότι οι ληστές. Όταν ο κίνδυνος θα είναι πολύ έντονος και θα έχει ξεκοιλιαστεί ένας αρκετά μεγάλος αριθμός φιλάνθρωπων, τότε οι συναισθηματισμοί μας θα εξατμισθούν γρήγορα. Όταν οι 30.000 αλήτες που μολύνουν το Παρίσι θα έχουν αφομοιώσει την ακλόνητη πεποίθηση ότι αντί για παραθερισμό στη νέα Καληδονία ή σε μία καλοθερμαινόμενη φυλακή, κινδυνεύουν να μαστιγωθούν, να οδηγηθούν στα καταναγκαστικά έργα ή στη λαιμητόμο, η εργασία θα τους φανεί προτιμότερη από την κλοπή και από την δολοφονία. Από όλες τις γνωστές μορφές ηλιθιότητας ο ανθρωπισμός είναι η πιο ολέθρια τόσο για τα άτομα όσο και για τις κοινωνίες. Εξάλλου αποτελούσε ανέκαθεν ένα ισχυρό παράγοντα παρακμής.

Η επιρροή του επαναστατικού πνεύματος δεν επιφέρει παρά μόνο εφήμερες βιαιότητες ενώ η επιρροή της μοιρολατρίας είναι διαρκέστερη και γι' αυτό το λόγο πιο επικίνδυνη. Η μοιρολατρία είναι η θρησκεία των αδυνάτων, των ανίκανων για προσπάθεια. Στηριζόμενη φαινομενικά σε επιστημονικές βάσεις μοιάζει με επίφοβο τέρας. Ωστόσο η δύναμη της δεν είναι παρά μια ψευδαίσθηση.

Όταν ενσκήπτει η ολέθρια φυλή των φιλάνθρωπων πάνω σε ένα λαό, τότε επίκεινται μεγάλες καταστροφές. Θα πρέπει να φοβόμαστε την πανούκλα αλλά πολύ περισσότερο θα πρέπει να φοβόμαστε τους φιλάνθρωπους. Οι κοινωνίες ποτέ δεν είχαν χειρότερους εχθρούς. Ο φιλάνθρωπος δεν είναι καθόλου άνθρωπος της προόδου αλλά αυτός που καταστρέφει όλες τις πρωτοβουλίες και δημιουργεί εμπόδια σε κάθε πρόοδο.

Η ψυχή ενός έθνους διαμορφώνεται από ένα δίκτυο παραδόσεων, πίστεων, κοινών συναισθημάτων ακόμη και προκαταλήψεων που έχουν σταθεροποιηθεί με την κληρονομική μεταβίβαση. Αυτή η ψυχή προσανατολίζει ασυνείδητα τις σκέψεις μας και κατευθύνει την συμπεριφορά μας. Χάρη σε αυτή οι λαοί στοχάζονται και δρουν με έναν ομοιογενή τρόπο στις θεμελιώδεις συνθήκες της ύπαρξης τους.

...η ιδέα της πατρίδας...μόνο όταν έχει γεννηθεί η εθνική ψυχή. Μέχρι τη διαμόρφωση της ένας λαός παραμένει μια σκόνη βαρβάρων.

Κληρικοί, σοσιαλιστές, αναρχικοί κλπ είναι συγγενικές κατηγορίες του ίδιου ψυχολογικού είδους. Έχουν ίδια νοοτροπία.

Οι απόστολοι δεν αντιμετωπίζονται δυστυχώς παρά μόνο με απόστολους. Όμως αν οι απόστολοι της αταξίας είναι πολυάριθμοι, οι απόστολοι της τάξης παραμένουν εξαιρετικά σπάνιοι.

Είναι ευκολότερο να εξυμνείς ψευδαισθήσεις παρά να υπερασπίζεσαι πραγματικότητες. Διαβεβαιώστε τον εργάτη ότι ο εργοδότης του είναι κλέφτης και ότι θα πρέπει να βάλει φωτιά στο εργοστάσιο και εύκολα θα σας πιστέψει. Εξηγείστε του ότι ο εργοδότης του είναι αναγκασμένος να μειώσει τους μισθούς επειδή κάποια κίτρινα ανθρωπάκια εκεί στο βάθος της Ασίας κατασκευάζουν με πολύ φθηνότερες τιμές τα ίδια προϊόντα και δεν πρόκειται να σας ακούσει ποτέ.

Η ύβρις της πολυτέλειας μερικών οκνηρών νεόπλουτων πολυτέλεια που ο εργάτης θεωρεί πως οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στη δική του εργασία έχει υποκινήσει περισσότερα μίση απ' ότι όλοι μαζί οι σοσιαλιστικοί λόγοι.

Μια αλήθεια δεν παγιώνεται μέσα στις ψυχές παρά μόνο μετά από αναρίθμητες επαναλήψεις.

Οι ηθικοί νόμοι που απορρέουν από την ιδέα της πατρίδας αρκούν για να σχηματίσουν την κοινωνική θωράκιση ενός λαού. Η δύναμη τους εξαρτάται αποκλειστικά από την επίδραση που ασκούν στις ψυχές. Αν αυτή η δύναμη στηριζόταν μόνο σε κώδικες θα ήταν πολύ ασθενική. Ούτε τα συντάγματα, ούτε οι στόλοι, ούτε οι στρατοί δεν είναι εκείνα που παρέχουν συνοχή σε ένα έθνος και συντηρούν το μεγαλείο του. Η πραγματική του δύναμη είναι το ιδεώδες του. Αόρατη δύναμη που δημιουργεί ορατά πράγματα και κατευθύνει τις ψυχές. Ένας λαός χρειάζεται αιώνες για να αποκτήσει ένα ιδεώδες και ξαναπέφτει στη βαρβαρότητα ευθύς μόλις το χάσει.
Ο προσανατολισμός μέσο της πίστης, του ξίφους, της επιστήμης ή της ιδέας ήταν πάντοτε απαραίτητος σε όλες τις φάσεις της ιστορίας. Το να στερήσουμε μια κοινωνία από τις κατευθυντήριες δυνάμεις της ή να την υποτάξουμε σε ιδιότροπες δυνάμεις που μεταβάλλονται συνεχώς θα ισοδυναμούσε με την καταδίκη της σε αφανισμό.
...θέληση...αυτή η ικανότητα είναι λοιπόν η υπέρτατη αρετή των ατόμων και των λαών. Το δύσκολο δεν είναι να θέλουμε για μια μόνο στιγμή αλλά το να θέλουμε ακατάπαυστα. Μια ισχυρή θέληση δεν απελπίζεται ποτέ. Δεν είναι η μοίρα που κυβερνά τον κόσμο, είναι η θέληση.

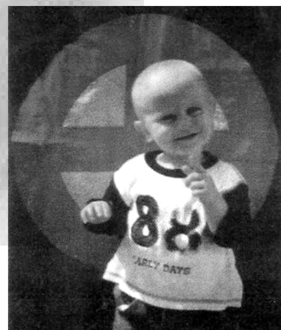
Επιλογή αποσπασμάτων / επιμέλεια: D.I.B

SKINHEAD EN ETH 2014

Σίγουρα πολλοί θα έχετε παρατηρήσει το πρόσφατο φαινόμενο οπού στοιχεία της κλασσικής skinhead εμφάνισης έχουν "καπηλευθεί" από mainstream αδερφίστικες νεανικές μόδες. Η αρχή έγινε με τις Dr. Martens που εντάχθηκαν για τα καλά στην trendy γυναικεία μόδα αλλά είναι και ιδιαίτερα δημοφιλείς ανάμεσα στους hipster και τους πούστηδες. Αργότερα τα ίδια αυτά άτομα άρχισαν να φοράνε τιράντες, ενώ οι γυναίκες ξυρίζουν πλέον τα κεφάλια τους στο πλάι. Και εκεί που νομίζαμε ότι τα είχαμε δει όλα, η φετινή χρονιά είδε και τα φλαιν να γίνονται μόδα σε trendy, σκειτάδες και χιπχοπάδες. Πλέον μπορεί να πετύχει κάποιος έναν συνδυασμό όλων αυτών, μια εικόνα που σαφώς θυμίζει skinhead αλλά και που δεν έχει καμία σχέση. Τι θέλουμε να πούμε λοιπόν; Ότι εξελίσσεται κάποια παγκόσμια σιωνιστική συνωμοσία από τους οίκους μόδας με στόχο το skinhead κίνημα μέσο του εξευτελισμού της παραδοσιακής skinhead ενδυμασίας; Μάλλον όχι. Το γεγονός είναι πως η skinhead εμφάνιση είναι πλέον ξεπερασμένη εδώ και χρόνια (αν όχι δεκαετίες) και αυτό που βλέπουμε τώρα είναι η επαναφορά κάποιων στοιχείων της ως "γραφικά" ή "vintage" από hipsters κλπ. Τις δεκαετίες του '80 και '90 οι αρβύλες και τα φλαι δεν ήταν κάτι "περίεργο" αλλά αντίθετα ήταν δημοφιλή ανάμεσα στην νεολαία. Πλέον το να κυκλοφορεί κάποιος με την εμφάνιση των skins του '80 σε μια εποχή οπού οι Martens π.χ. έχουν ταυτισθεί στα μυαλά πολλών με γκόμενες και πούστηδες, είναι τουλάχιστον γραφικό. Η αλήθεια είναι πως το η skinhead φάση ήταν κάτι που εξέφραζε καταστάσεις και ανησυχίες μιας συγκεκριμένης εποχής, δηλαδή της Αγγλίας και (στη συνέχεια) της Ευρώπης της δεκαετίας του '80. Το γεγονός πως συνεχίστηκε και δεν πέθανε όπως τόσες άλλες (mod, teddy boy) οφείλεται στο ότι ταυτίστηκε με μια Ιδέα και ένα επαναστατικό κίνημα και μέσω αυτού συνέχισε να ζει. Οι skinheads των επόμενων δεκαετιών ήταν skinheads επειδή ήταν Εθνικοσοσιαλιστές και Φασίστες και όχι γιατί ήθελαν να μοιάσουν με κάποιους τύπους που έζησαν στην Αγγλία το 1978. Σήμερα βέβαια στην εποχή του internet ο καθένας μπορεί να είναι skinhead, mod, rockabilly και να ταυτίζεται με καταστάσεις του 1969 ασχέτως του ότι δεν έχει καμία απολύτως σύνδεση με αυτές. Εμείς όμως δεν είμαστε τέτοιου είδους γραφικοί χομπίστες και όταν μιλάμε για «skinhead τρόπο ζωής» εννοούμε τον τρόπο ζωής που απορρέει από τις Ιδέες μας, άλλωστε δεν είναι τυχαίο που οι skinheads ενεπλάκησαν με τα εθνικιστικά κινήματα, καθώς οι παραδοσιακές εργατικές αξίες που εκπροσωπούσαν ταιριάζουν με αυτές τις Ιδέες. Τι μέλλον έχουν λοιπόν οι σκινάδες μετά από 40 χρόνια όταν τα πάντα έχουν αλλάξει και οι ίδιοι μπορεί να θεωρούνται γραφικοί; Η απάντηση είναι πως Skinhead δεν είναι μόδα, ούτε μουσική, ούτε εμφάνιση, ούτε μπύρες, αλλά Ιδέες και Πίστη.

X-SKIN

2012, 2013 και συνεχίζουμε και το 2014 με το ποσοστό των γεννήσεων να παρουσιάζει δραματικά μια τρομακτική μείωση, ενώ την ίδια ώρα ο αριθμός των εκτρώσεων αυξάνεται. Λιτότητα, περικοπές εισοδημάτων, ανεργία και άλλα, έχουν σε αυτό το γεγονός σημαντική συμβολή με ολέθριες συνέπειες για το μέλλον της πατρίδας μας. Με 1,5 εκατομμύρια άνεργους και με τους 'τυχερούς' εργαζόμενους με τον 500 ευρώ μισθό πείνας, το να φτιάξεις μια οικογένεια είναι απατηλό όνειρο για τους περισσότερους νέους, μια δύσκολη απόφαση που αν το τολμήσεις υπάρχουν αυτή τη φορά παραπάνω πιθανότητες να διαλυθεί ο γάμος και να οδηγηθείς στο διαζύγιο λόγω της ανέχειας. Θα σας παραθέσω λοιπόν κάποια στοιχεία περί εκτρώσεων που αλίευσα, ένα μείζον θέμα μαζί με την κρίση, κατά την γνώμη μου.
2012 Ά Πανεπιστημιακή γυναικολογική – μαιευτική κλινική νοσοκομείου Αλεξάνδρα. Από 1.200 γυναίκες το 22% έχει κάνει έκτρωση και μάλιστα το ένα τρίτο περισσότερες από μία φορά. Το 17% διέκοψε 'ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη' σε ηλικία 16 ετών, δηλαδή πριν καν ενηλικιωθεί, το 19% προχώρησε στην έκτρωση στην ηλικία των 25-35 ετών και το 32% σε ηλικία 35-45 και όλα αυτά με 30% αύξηση των εκτρώσεων μέσα σε ένα χρόνο. Όλες αυτές οι γυναίκες εκτός το ότι ουσιαστικά διαπράττουν έγκλημα κατά μιας ζωής και της πατρίδας μας, διατρέχουν τον κίνδυνο διάφορων παθήσεων, σωματικών ή ακόμη πολύ έντονα ψυχικά νοσήματα όπως κατάθλιψη, μειωμένη αυτοεκτίμηση, έντονο στρες που είναι και πιθανό να φτάσει σε απόπειρα αυτοκτονίας. Η έκτρωση έχει περάσει με μεγάλη ευκολία δυστυχώς στη καθημερινότητα μας αν και η κοινωνία μας διαχρονικά έχει αποδοκιμάσει την έκτρωση όπως και στην αρχαιότητα που οι σοφοί ιατροί όπως ο Ιπποκράτης και ο μεγαλύτερος γυναικολόγος ο Γαληνός, που αποδοκίμαζαν έντονα αυτή την αδιανόητη πράξη. Από τα 100.000 με 110.000 παιδιά που γεννιόντουσαν το 2009, εκφράζονται διάφορες προβλέψεις πως μετά βίας θα αγγίζουν πλέον τα 20.000 σήμερα και θα μειωθούν ακόμη περισσότερο τα επόμενα χρόνια, πέφτοντας ακόμη και στο 30% υπό! Όπως αντιλαμβάνεστε, ο ελληνισμός βαδίζει στη καταστροφή αν συνεχίσει αυτή η κατάσταση και σε όλα αυτά φταιει και η λαθρομετανάστευση που συνηγορεί σε αυτή την εθνική καταστροφή προ των πυλών. Βέβαια, μεγάλη ευθύνη έχουν και οι ελληνίδες που δεν βρίσκουν συζύγους, αλλά σε ένα ποσοστό βέβαια η οικονομική κρίση είναι κάποια δικαιολογία καθώς και η τηλεόραση που με το life style έχει παίξει τον ύπουλο ρόλο της στην διαμόρφωση των ελληνίδων, που δεν θέλουν τη γυναίκα να παίζει τον ρόλο που η φύση την όρισε, σύζυγο-μητέρα και την θέλουν κάτι μακρινό από αυτό. Να βλέπει τον γάμο και την μητρότητα σαν κάτι το κακό, σαν φυλακή και όχι σαν δημιουργία. Γιατί το να κάνεις παιδιά είναι δημιουργία, το να είσαι καλή σύζυγος και μητέρα δεν είναι σκλαβιά, είναι προσφορά στη ψυχή σου, ισορροπία και συνέχεια προς την πατρίδα σου. Ας δούμε και κάποια άλλα ενδιαφέροντα στοιχεία...Το 2004 είχαμε στην Ελλάδα 105.655 γεννήσεις. Από ελληνίδες μητέρες είχαμε 88.803, δηλαδή 64,05%, από λαθρομετανάστες 16.852, ποσοστό 15,95%. Το 2010 το σύνολο των γεννήσεων ανήλθε σε 114.766, οι 93.192 από ελληνίδες και 21.574 από λαθρομετανάστες. Επίσης η σύγκριση των δεικτών γεννήσεων και θανάτων στη Ελλάδα δείχνει ότι οι θάνατοι σχεδόν ταυτίζονται με τις γεννήσεις. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ελληνικής στατιστικής αρχής, το 2011 οι γεννήσεις ήταν 106.777 και οι θάνατοι 110.729. Για να διατηρηθεί στην Ευρώπη ένας πληθυσμός χρειάζεται ποσοστό γονιμότητας 2,1 και στη χώρα μας το ποσοστό αυτό από το 2003 έως το 2008 ήταν 1,34 περίπου και αναμέναμε να σημειωθεί κάθετη και ραγδαία πτώση ακόμα περισσότερο στον πληθυσμό των ελλήνων. Η Ελλάδα είναι σε κίνδυνο και σήμερα. Ποιες οι προβλέψεις; Μαύρες και δυσοίωνες αφού το 2030 θα ζουν στην χώρα μας 772.000 μουσουλμάνοι και ίσως και παραπάνω, δηλαδή πάνω από το 7% του πληθυσμού, χωρίς βέβαια να υπολογίζονται οι λαθρομετανάστες που φυσικά ούτε ελέγχονται ούτε και είναι πουθενά καταγεγραμμένοι. Άρα το 10% τουλάχιστον θα είναι 1.000.000 μουσουλμάνοι με ότι φέρνουν από βάρβαρες παραδόσεις, απολίτιστες και αρρώστιες οι οποίες είχαν εκλείψει στην Ευρώπη εδώ και πολλά χρόνια. Το κοκτέιλ θα είναι θανατηφόρο για το έθνος των ελλήνων και σε συνδυασμό με τη υπογεννητικότητα γίνεται ένα σενάριο επικίνδυνο και πραγματικά εφιαλτικό και τρομακτικό.

Αντώνης Famewar

Ο *Λίνος Καρζής* (1897-1978) ήταν λογοτέχνης, μεταφραστής και σκηνοθέτης αρχαίου δράματος. Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και ιστορία της λογοτεχνίας στη Σορβόνη. Το 1931 ίδρυσε τον Θυμελικό Θίασο, στον οποίο ήταν διευθυντής, σκηνοθέτης και χορογράφος, και ανέβασε πολλές αρχαίες τραγωδίες στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού και στα αρχαία θέατρα Δελφών, Άργους και Σικυώνας. Το 1952 οργάνωσε στους Δελφούς διεθνή αγώνα αρχαίου δράματος. Η σκηνοθετική του αντίληψη για την αναβίωση και τη σύγχρονη παρουσίαση του αρχαίου δράματος χαρακτηρίζεται από τον ακαδημαϊκό και μνημειακό της χαρακτήρα. Ο Λίνος Καρζής ήταν, επίσης, ιδρυτικό μέλος της Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και συγγραφέας πολλών ποιητικών συλλογών, οι κυριότερες από τις οποίες είναι: "Προοίμια", "Η νύχτα των προφητών" και "Ζωοφόρος". Μετέφρασε τις τραγωδίες "Πέρσες" και "Προμηθέας Δεσμώτης" του Αισχύλου, "Τραχίνιες" του Σοφοκλή, "Μήδεια", "Ορέστης", "Βάκχες" και "Κύκλωπας" του Ευριπίδη και την κωμωδία "Λυσιστράτη" του Αριστοφάνη. Το 1947, έγραφε στο έργο του «Οι Έλληνες πλάθουν το νέο τους Μύθο» ότι «κάθε γεγονός, εκτός απ' τη λογικά υπολογίσιμη επενέργειά του, προκαλεί στον άνθρωπο εσωτερικές και ασύνειδες ζυμώσεις, σε πολλαπλάσια κλίμακα. Το γεγονός δεν εξαντλείται με τη νοητή και εξωτερική του μόνον πραγματοποίηση. Η έκφραση σε τύπους και μορφές αυτής της εσωτερικής επενέργειας είναι ότι αποκαλώ μυθικό μέρος ενός πράγματος ή μιας πράξης. Η καλλιέργεια αυτής της έκφρασης πετυχαίνει την εξύψωση του καθημερινού βίου σε μύθο. Την πληρότητα, δηλαδή, της ζωής». Ακόμη ένας απ΄ τους σημαντικούς έλληνες που παραμένουν στο περιθώριο ενώ αξίζουν περισσότερη προσοχή και μελέτη.

Επιμέλεια: D.I.B

1-11-2013 ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ!

Ο 31χρονος, γνωστός στις συμμορίες της νύχτας με το προσωνύμιο «Πιτσίλας», έπεσε νεκρός τα ξημερώματα της 21ης Μαΐου 2014, τη στιγμή που έτρωγε σε εστιατόριο στην πλατεία Ελευθερίας, όταν ένας άγνωστος άνδρας τον πυροβόλησε εν ψυχρώ δύο φορές στο κεφάλι. Η Αντιτρομοκρατική τον θεωρούσε ύποπτο για τη δολοφονία των δύο συναγωνιστών στο Ηράκλειο, την 1-11-2013, κυρίως για τις υποκλαπείσες συνομιλίες του όπου γινόταν αναφορά στο φονικό και από το γεγονός ότι κούτσαινε στο αριστερό πόδι, όπως ο οπλοφόρος που καταγράφηκε στο βίντεο από τη διπλή δολοφονία. Με το ύψος του (1.80μ.) να ταιριάζει με του δολοφόνου και σε συνδυασμό με τις σχέσεις που είχε αναπτύξει με αντιεξουσιαστές μέσα στη φυλακή (παλιότερα είχε κάψει και το αστυνομικό τμήμα του Κορυδαλλού, στο οποίο είχε κάνει επίθεση και η σέχτα επαναστατών), η Αντιτρομοκρατική τον έβαλε στο «κάδρο» των ερευνών και είχε μια πρώτη συνάντηση μαζί του. Όμως η δεύτερη δεν έγινε ποτέ, καθώς συνέβη η εν ψυχρώ δολοφονία του. Οι αστυνομικοί που ερευνούν την εκτέλεση δεν έχουν αποκλείσει πάντως και το ενδεχόμενο νονοί της νύχτας να ενοχλήθηκαν από τις εκβιάσεις που έκανε το τελευταίο διάστημα μόνο του το θύμα σε ιδιοκτήτες νυχτερινών κέντρων διασκέδασης στην περιοχή και να τον έβγαλαν από τη μέση.

Αλήθεια ή άντε να κλείνει η υπόθεση; Αν αλήθεια, πιθανόν να τον καθαρίσανε και δικοί του ώστε να μην προδώσει τους συνεργούς του και τους εντολείς του...

Επιμέλεια: D.I.B

ΑΔΟΛΦΟΣ ΧΙΤΛΕΡ: Ο ΗΓΕΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΘΥΣΙΩΝ

Ο Εθνικοσοσιαλισμός, όπως κάθε επαναστατικό κίνημα, τροφοδοτείται από την προσωπική θυσία. Το κίνημά μας είναι μοναδικό στο ότι ο Ηγέτης μας έδωσε το παράδειγμα της προσωπικής θυσίας όχι μόνο κατά τη διάρκεια του αγώνα για την εξουσία, αλλά το έκανε σε όλη τη ζωή του. Όταν ο Χίτλερ ήταν απλά ένας νεαρός άνδρας, παραιτήθηκε από τη σύνταξη ορφάνιας υπέρ της μικρότερης αδελφής του, Paula, και στη συνέχεια βγήκε έξω από μόνος του για να επιβιώσει σε ένα εχθρικό κόσμο, όπου έπρεπε να κερδίζει πικρά και δύσκολα το καθημερινό ψωμί του. Αυτό το πρώιμο παράδειγμα δείχνει ότι το να βάζει πρώτα τις ανάγκες των άλλων παρά του ιδίου ήταν μια σταθερή αξία στη ζωή του. Ένα άλλο παράδειγμα αφορά κατά τη διάρκεια του Α 'Παγκοσμίου Πολέμου, όπου ο Χίτλερ πολέμησε εθελοντικά και τελικώς παρασημοφορήθηκε. Όταν το σύνταγμά του είχε βαφτεί με αίμα στη πρώτη γραμμή και η δύναμη του μειώθηκε, κάθε στρατιώτης κλήθηκε να κάνει πολλά περισσότερα από όσα κανονικά θα αντιστοιχούσαν στον καθένα. Και εδώ ο Χίτλερ έκανε τα περισσότερα από όλους. Συνεχώς ζητούσε επιπλέον καθήκοντα, πήρε τις πιο επικίνδυνες αποστολές, και γλίτωσε δεκάδες φορές από το θάνατο. Ήταν σαν να προσπαθούσε, από την βούληση του καθαρά και μόνο να φέρει τη νίκη στη Γερμανία. Όταν κάποια φορά μάλιστα ήρθε η ώρα για να φύγει με άδεια απουσίας, αρνήθηκε και αντί αυτού έδωσε την άδειά του σε κάποιον παντρεμένο σύντροφό του για να περάσει λίγο χρόνο στο σπίτι με την οικογένειά του. Ακόμα και κατά τη διάρκεια του πολυετούς πολιτικού του Αγώνα, σίγουρα γνώριζε την ακόμα μεγαλύτερη στέρηση στην οποία επέβαλε τον εαυτό του. Κάτι χαρακτηριστικό ήταν, σύμφωνα με τις μαρτυρίες κοντινών του προσώπων και συντρόφων του ότι, η προσωπική γκαρνταρόμπα του ήταν τόσο άθλια ώστε κάποιο μέλος του κόμματος του δάνεισε ένα κοστούμι, ώστε να πάει σε κάποια συνάντηση με τους μεγάλους βιομηχάνους. Ο Αδόλφος Χίτλερ όχι μόνο ζούσε ταπεινά, ώστε κάθε μάρκο να χρησιμοποιηθεί στον αγώνα, αλλά έπρεπε να εγκαταλείψει και το όνειρό του να γίνει ποτέ (ή τουλάχιστον έτσι νόμιζε εκείνη την εποχή) καλλιτέχνης ή αρχιτέκτονας. Η μη απόκτηση υλιστικών κερδών δεν ήταν οι μόνες θυσίες που απαίτησε το κόμμα από τον ίδιο τον ηγέτη του. Ο Χίτλερ συχνά θρήνησε το ότι ποτέ δεν θα μπορούσε να απολαύσει την εστία και την αγκαλιά της δικής του οικογένειας, καθώς - όπως έλεγε ο ίδιος - δεν μπορούσε να παντρευτεί εφόσον ήταν ήδη παντρεμένος με όλη τη Γερμανία. Χειρότερα ακόμα, ήξερε ότι δεν μπορούσε να γνωρίζει τη χαρά της πατρότητας, γιατί θα ήταν άδικο για τα παιδιά του, δηλαδή το βάρος να ακολουθήσουν τα βήματα του που θα ήταν πολύ μεγάλο για αυτά. Όταν ο πόλεμος επεβλήθη στη Γερμανία από το Σιωνιστικό λόμπι και τα τσιράκια του, ο Αδόλφος Χίτλερ αναγκάστηκε να εγκαταλείψει το όνειρό του για την ανοικοδόμηση των πόλεων. Στη συνέχεια φόρεσε τη στολή του και αρνήθηκε να την ξαναβγάλει μέχρι να επιτευχθεί η νίκη. Εργάστηκε όλο το εικοσιτετράωρο, έχοντας πάντα όλο και περισσότερα να κάνει. Η έδρα του, η γνωστή «Φωλιά του Λύκου» στο Rastenburg , θάφτηκε σε ένα βαλτώδες δάσος που ήταν πολύ ζεστό το καλοκαίρι και πολύ κρύο το χειμώνα. Το προσωπικό του, το θεωρούσε ως μια ανούσια ανάθεση και δεν μπορούσε να περιμένει έως ότου επιστρέψει στο Παρίσι ή το Βερολίνο, αφήνοντας πίσω τον Φύρερ να μοχθεί για τη Γερμανία χωρίς την ψυχαγωγία, τα έντονα φώτα ή το γλυκό καρπό της νίκης. Στο καταφύγιο του, την άνοιξη του 1945, ο Χίτλερ θα κλέψει μόλις λίγα λεπτά μακριά από τις στρατιωτικές διασκέψεις για να θαυμάσει τα μοντέλα από τις υπέροχες Εθνικοσοσιαλιστικές πόλεις που ονειρεύτηκε να κτίσει μετά τον πόλεμο, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι ποτέ δεν θα τις έβλεπε κατά διάρκεια της ζωής του. Όταν πια όλα τελείωναν, ο Ήρωας της Ευρώπης ανακοίνωσε ότι θα κάνει την υπέρτατη θυσία και να μην τρέξει μακριά, αλλά θα πολεμήσει τον εχθρό μέχρις εσχάτων, και στη συνέχεια να στερήσει από τους καπιταλιστές και τους μπολσεβίκους της εβραϊκής τους ευχαρίστηση όχι μόνο να τον υποβάλουν σε δίκη, αλλά και από το να ακρωτηριάσουν το σώμα του και να το περιφέρουν ως τρόπαιο.

Ο Αδόλφος Χίτλερ ήταν ένας άνθρωπος που θυσιάστηκε, όλη του τη ζωή, για τους ανθρώπους του και τις Ιδέες του. Η μεγάλη Αρετή είναι ένα εγγενές χαρακτηριστικό του Εθνικοσοσιαλισμού, δηλαδή η θυσία του ατόμου για το γενικότερο καλό. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ένας πραγματικός Εθνικοσοσιαλιστής αξίζει όσο εκατό Δημοκρατικοί ή Αναρχοκομμουνιστές. Είναι αυτό που μας κάνει τόσο ισχυρούς και τους άλλους τόσο φοβισμένους ακόμα και τώρα. Εμείς οι Εθνικοσοσιαλιστές θα έπρεπε να κρίνουμε τους άντρες και τις γυναίκες του Κινήματός μας από ένα τεστ αντοχής και μόνο, και αυτό είναι το πόσα θα θυσιάσουν για τη Νίκη. Το πόσο έξυπνοι είναι (ή νομίζουν ότι είναι), το πόσο πλούσιοι είναι, το πόσο καλοί μαχητές ισχυρίζονται ότι είναι, ή πόση μπύρα μπορούν να καταναλώσουν, όλα αυτά δεν σημαίνουν τίποτα, μόνο το πόσα και για πόσο καιρό ένα άτομο δίνει από τον εαυτό του τον ίδιο! Κάθε ένας από εμάς - εσείς και εγώ περιλαμβανόμαστε - πρέπει να ρωτήσει τον εαυτό του αυτό το βασικό ερώτημα! HEIL HITLER!

Στέφανος

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΛΕΖΑΝΤΑΣ (ΣΦΙΞ ΚΛΑΝ)

Ο κύριος Λεζάντας δυστυχώς ευδοκιμεί στη πατρίδα μας εδώ και πάρα πολλά χρόνια σε μεγάλους αριθμούς που ακόμη και ένας πρακτικός έλεγχος τους ως τον περιορισμό του (μια στείρωση ας πούμε) θα θέλει πολλά χρόνια ώστε να φέρει πραγματικά αποτελέσματα. Ακόμη χειρότερα αυτό το είδος ανθρώπου (;;;) ευδοκιμεί και στον χώρο μας. Ο κύριος Λεζάντας ακόμη και στον ύπνο του παραμιλά και πλάθει ιστορίες για αγρίους (αν έχετε παντρευτεί ένα τέτοιο τύπο ή τυπική κρεβατομουρμούρα για ενδοοικογενειακά θέματα φαντάζει παράδεισος μπροστά του, καλή τύχη λοιπόν). Ο κύριος λεζάντας παίρνει αναβολικά τόσα πια, που νομίζει ότι έτσι θα μεγαλώσει και ο μικρός του εγκέφαλος ή το πουλί του. Θέλει να δείχνει μάχιμος και γομάρι χωρίς κόπο και με αγνή γυμναστική και αυτό όταν την ίδια στιγμή έχει πούστικη ψυχή και στον δρόμο είναι κοτόπουλο. Ο κύριος αυτός είναι μπροστάρης σε ότι φωτογραφία υπάρχει και γενικά όπου βρει ευκαιρία χώνεται ανάμεσα στους ανυποψίαστους που θέλουν απλώς μια τυπική αναμνηστική φωτογραφιούλα – ενθύμιο. Εκεί λοιπόν φουσκώνει σαν παγώνι, παίρνει το άγριο και ψαρωτικό του βλέμμα (αυτό που θα έπαιρνε έτσι και του τρώγανε ύπουλα το δικό του και μοναδικό μπιφτέκι του), φορώντας πάντα μια ακραία μπλούζα (από αυτές που δεν φορά στην γειτονιά του και την καθημερινότητα του) και κάνει σαν τρελός να την ανεβάσει γρηγορότερα από όλους στο πιασάρικο προφίλ του στο facebook (αν έχει μόνο 100 προσωπικές του φωτογραφίες σε όλες τις πόζες, χαρακτηρίζεται ως μέτριος και ξενέρωτος για το σινάφι του). Δυστυχώς γι' αυτόν έχει πολύ δουλειά μετά από αυτό, αφού πρέπει να παρακολουθεί 25 ώρες την ημέρα το πόσα like θα πάρει ή φωτό, αν θα σχολιάσουν γκομενάκια και όλα τα λοιπά που περιέχει ή καθημερινή εργατική ζωή του facebook. Κλασσικό φαινόμενο επίσης ότι ενώ καθημερινά ίσως να περάσει από δίπλα σου και να τον περάσεις για έναν κοινό αστούλη, σε συναυλίες, συναθροίσεις και πορείες (όπου δεν είναι μοναχός δηλαδή και όπου έχει σόου) είναι ο πιο ακραίος εμφανισιακά. Ο κύριος λεζάντας σε μια παρέα αποτελεί τον μέγιστο μπλαμπλαούμπλαμπλα όπου εκεί, σε μια οποιαδήποτε συνάντηση, αρχίζει με μανία πλαστές ιστορίες για το εγώ του.....πόσα τάχα μου χρόνια ασχολείται, πόσους υποτίθεται έχει τσακίσει στο ξύλο, πόσες έχει πηδήσει (μάλλον σε μακριά γαϊδούρα) και γενικά πλάθει το εγκώμιο του, την δική του οδύσσεια και το δικό του έπος που ακόμη και ο Αίσωπος θα τον ζήλευε! Ο κύριος λεζάντας θα μπορούσε να είναι απλώς ο κλόουν της φάσης αν δεν έβαζε να τσακωθούνε άλλοι μεταξύ τους (λόγω της γκομενίστικης σκατοψυχής που κατέχει) με τα ψέματα, τις υπερβολές, τις διαστρεβλώσεις γεγονότων και το κουτσομπολιό του και ακόμη χειρότερα αν δεν μπλεκότανε στα προσωπικά του καθενός. Εκεί είναι λοιπόν που αρχίζουν να σκέφτονται πολλοί την εξαφάνιση του όχι μόνο από την φάση, αλλά και από την φύση ολόκληρη (μακάρι ώ! Θεοί!).

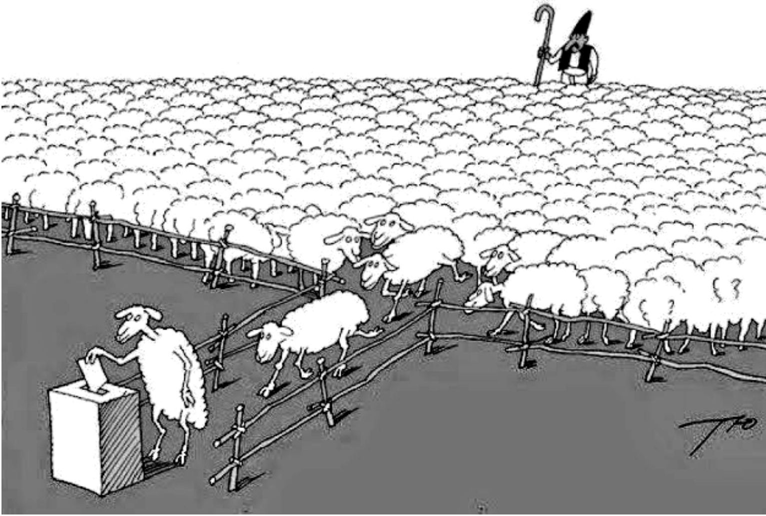

Ο κύριος λεζάντας σε σοβαρά θέματα που μας προβληματίζουν, όπως κοινωνικά, πολιτικά και άλλα, ως δια μαγείας ή δεν έχει άποψη παραμένοντας σιωπηλός ή θα αρχίσει πάλι να προσαρμόζει στην συζήτηση άσχετα λόγια για τον εαυτό του. Βασικά κάπου εκεί καταλαβαίνει κανείς ότι είναι άσχετος και αμόρφωτος, με την έννοια της αγνωμοσύνης και της έλλειψης προσωπικής ανεξάρτητης παιδείας πάντα και όχι με το πόσα χαρτιά, πόσες σχολές και πανεπιστήμια έχει βγάλει, γιατί εδώ και χρόνια δεν αποτελούν αυτά τα εύσημα για έναν έξυπνο άνθρωπο που την ψάχνει και αντιθέτως, συνήθως, ο κύριος λεζάντας κατέχει κάποια από αυτά τα άχρηστα χαρτιά. Ο κύριος λεζάντας 88 (ή αλλιώς σφιξ κλαν), είναι λοιπόν και το άκρως αντίθετο από τον αγνό ιδεολόγο που προσφέρει και έχει άποψη με αποτέλεσμα να βρίσκεται γύρω μας μονάχα για την μόδα και για προσωπικούς λόγους, όπως πχ για το ότι ο σβέρκος του πήρε άλλη κλίση από τις σφαλιάρες που έτρωγε μια ζωή και έτσι ένα ακραίο life style και η συμμετοχή του σε μια περιθωριακή ομάδα του δίνει αξία και τον κάνει σημαντικό. Ο κύριος λεζάντας λοιπόν είναι ψυχολογικά μυθομανής και γενικά παίρνει πολλές διαφορετικές μορφές και αλλάζει μόδες, φάσεις και ιδεολογίες σαν τα πουκάμισα, συνεχώς και όχι μια φορά. Η αστάθεια του και η ασυνέπεια του βρίσκεται στα top! Ο καθρέφτης του αποτελεί στην πραγματικότητα τον καλύτερο του φίλο, όπου εκεί κοντοστέκεται και καμαρώνει την ιερή σβάστικα που έχει χτυπήσει τατουάζ κι ας είναι άσχετος κι ας μην μπορεί να υπερασπιστεί αυτό το σύμβολο σε μια επικείμενη φάση, αφού μόνο ακραία τατουάζ μετράνε γι' αυτόν. Το δεξί του χέρι έχει στάνταρ σκληρής μορφής τενοντήτιδα, αφού στα κλαμπάκια και στις συναυλίες χαιρετά ναζιστικά συνεχώς και θα σίγουρα θα είχε σουξέ σαν τροχονόμος ή σαν καλόγερος για σακάκια. Τελειώνοντας, εννοείται ότι προστάζει η μόδα της φάσης αποτελεί ευαγγέλιο του, μιας που σύμφωνα με αυτόν αν δεν την κατέχει δεν μετράει για άλλη μια φορά.

Ο βασικός και μεγαλύτερος πόλεμος που έχουμε από την αρχή της ανθρωπότητας είναι ο προσωπικός. Ο μεγαλύτερος εχθρός μας είναι ο ίδιος μας ο εαυτός και όλοι μας πρέπει να μαχόμαστε πρώτα απ' όλα με αυτόν και μετά να συμμετέχουμε σε οτιδήποτε κοινό και γενικό. Ευτυχώς, αυτό μπορούμε να το κάνουμε παράλληλα με οτιδήποτε άλλο, αλλά το βασικό είναι.....ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ!

D.I.B

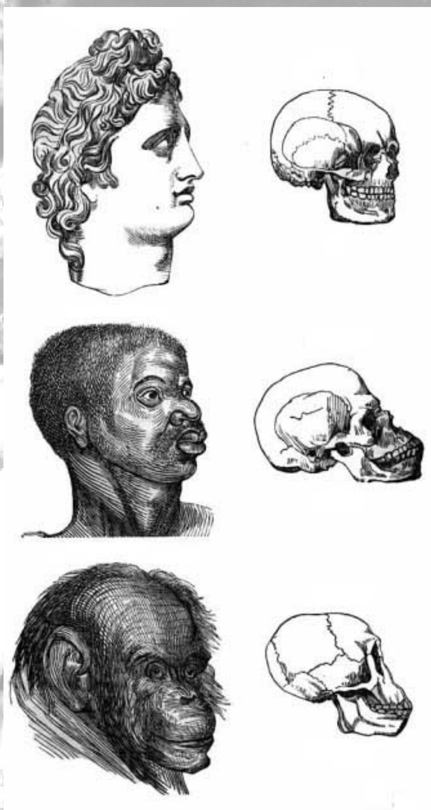

Η ΟΜΑΔΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΖΕΙ

Τελείωσαν λοιπόν και οι εκλογές, αυτοδιοικητικές και ευρωκοινοβουλευτικές. Άλλοι κέρδισαν, άλλοι έχασαν και ο καθένας δίνει τη δική του ερμηνεία στα αποτελέσματα ανάλογα με το συμφέρον του. Επί της ουσίας φυσικά δεν άλλαξε τίποτα. Οι νεοέλληνες εξέλεξαν τους τοπικούς αντιπρόσωπους σε πόλεις και χωριά και τους αντιπρόσωπους του στο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο. Για ένα περίπου μήνα υπήρξε η γνωστή εικόνα, οι δρόμοι γέμισαν με προκηρύξεις, τα πεζοδρόμια και οι πλατείες με περίπτερα κομμάτων, οι είσοδοι των σπιτιών με φυλλάδια υποψηφίων και δημοτικών συμβούλων. Δύο όμως ήταν κατά τη γνώμη μου τα γεγονότα που χαρακτήρισαν τις εκλογές αυτές. Το πρώτο ήταν η αφύσικα μεγάλη συμμετοχή υποψήφιων δημοτικών συμβούλων στους συνδυασμούς και το δεύτερο και βασικότερο η ποδοσφαιροποίηση – γηπεδοποίηση των εκλογών και της ψήφου. Όσο αφορά την πρώτη επισήμανση περί μεγάλης συμμετοχής υποψηφίων γεννάει ερωτηματικά το που ήταν όλοι αυτοί που ξαφνικά θέλησαν να ασχοληθούν με τα κοινά. Κωμικοτραγικό το γεγονός να βλέπει κανείς ανθρώπους που δεν ξέρουν να γράφουν ούτε το όνομα τους και αντί υπογραφή βάζουν σταυρό. Πραγματικά υποψήφιος ήταν όποιος μιλούσε ελληνικά και όχι μόνο! Το τραγικότερο όμως της εκλογικής αναμέτρησης ήταν η γηπεδοποίηση και τα κριτήρια που ψήφισε ο περισσότερος κόσμος. Κάτι που δείχνει και την σήψη της ελληνικής κοινωνίας. Είδαμε λοιπόν υποψήφιους που έχουν κατηγορηθεί ή έχουν φυλακισθεί για στημένους ποδοσφαιρικούς αγώνες, γα μπραβιλίκια κλπ. Είδαμε υποψήφιους επιχειρηματίες που φυσικά το μόνο που τους ενδιαφέρει ήταν η τσέπη τους και όχι το κοινό καλό. Προσπαθούσαν και τα κατάφεραν να εξαργυρώσουν τη θέση που κατέχουν σε μια ποδοσφαιρική ομάδα με την ψήφο. Αυτοί οι άνθρωποι ψηφίζονταν από τα πρόβατα που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι αν θα φτιάξει η ομάδα τους γήπεδο ή αν θα αγοράσει κάποιον καλό ποδοσφαιριστή. Μέχρι και οπαδικό κίνημα είδαμε να συμμετέχει (δεν είναι η πρώτη φορά) στις εκλογές με γνώμονα φυσικά το καλό της ομάδας που υποστηρίζει. Είναι η συνέχεια αυτών που πριν από λίγους μήνες μαζευόταν έξω από το δικαστήριο για να συμπαρασταθούν στον κατηγορούμενο για λαθρεμπόριο επειδή ήταν πρόεδρος της ομάδας τους. Αυτό είναι το σκεπτικό του σύγχρονου έλληνα. Τσόντα, μπάλα και μπριζόλα. Έβλεπα τους πανηγυρισμούς το βράδυ και νόμιζα ότι ήμουν σε ποδοσφαιρικό αγώνα. Πλήρεις κατάπτωση αξιών και ηθών. Αν κάποιος είναι καλός πρόεδρος και βοηθά την ομάδα του, είναι καλός και τον ψηφίζω, φτάνει να φτιάξει γήπεδο και να πάρει παίκτες. Ας έχει φτάσει ο μισθός σε εξευτελιστικά επίπεδα, ας χτυπά η ανεργία κόκκινο, ας μας κυβερνούν οι τοκογλύφοι και οι εβραίοι. Η ομάδα να κερδίζει και ο πρόεδρος να είναι καλά. Άσε που αν πάρει τις εκλογές θα ανοίξουν οι δουλειές και μπορεί να βολευτούμε πουθενά. Η αποθέωση του αστισμού. Το εγώ υπερτερεί του εμείς. Δεν μπορεί λοιπόν και δεν πρέπει να έχουμε καμία σχέση με όλο αυτό το συρφετό. Δεν παίρνουμε μέρος στο παιχνίδι τους. Δεν μπορεί σε μια δημοκρατία να υπάρξει τίποτε το ιδεολογικό και πνευματικό. Φτύνουμε τον κοινοβουλευτισμό τους και το σύστημα που τον στηρίζει και κάνουμε τα ψηφοδέλτια τους κωλόχαρτο όπως έλεγαν κάποτε, κάπου, κάποιοι.

Αλέξης Νικολάου Λεβιδιώτης

ΈΝΑΣ ΠΑΡΑΛΛΗΡΙΣΜΟΣ

Παρατήρησε ένα ντόμπερμαν και ένα κανίς. Το μεν πρώτο, είναι μαύρο / καφέ, ψηλόλιγνο, με κοντό τρίχωμα. Το δεύτερο, από την άλλη, είναι λευκό, μικρόσωμο με σγουρό τρίχωμα. Είναι, θα λέγαμε, οπτικά άκρως διαφορετικά αν όχι αντίθετα. Συνεργάσου, τώρα, έστω και υποθετικά με τις δύο φυλές τετράποδων. Αν το κάνεις, θα αντιληφθείς κατευθείαν ότι σαν χαρακτήρες τα ντόμπερμαν είναι αρκετά πειθαρχημένα, ωστόσο αλαζόνες και απρόβλεπτοι χαρακτήρες, ενώ τα κανίς πειθαρχούν μετά από μια μικρή προσπάθεια, με σίγουρα συνεργάσιμο χαρακτήρα. Ποιο θα είναι όμως το αποτέλεσμα σε περίπτωση που τα δύο αυτά σκυλιά συνεργαστούν; Το πιθανότερο αν όχι βέβαιο είναι πως, το ντόμπερμαν θα προσπαθήσει να κυριαρχήσει στο κανίς, να του επιβάλλει δηλαδή τους δικούς του τρόπους και συμπεριφορές. Σε περίπτωση, δε, που αναπαραχθούν μεταξύ τους, το αποτέλεσμα θα είναι ένα ημίαιμο σκυλί, δυσλειτουργικό, με πολύ αβέβαιο μέλλον αλλά και αδυναμία πρόβλεψης της πορείας της υγείας του.

Ακριβώς σαν τα σκυλιά, το ανθρώπινο είδος μπορεί πολύ εύκολα να καταταχθεί σε φυλές. Υπάρχουν "λευκοί", "μαύροι", "κίτρινοι", και οι κατατάξεις αυτές μαζί με τις υποδιαιρέσεις τους, αφορούν, ακριβώς όπως και με τα σκυλιά, τα χαρακτηριστικά αυτά τα οποία τους διαφοροποιούν από κάποιους άλλους, εξ ίσου ανθρώπους. Κάπου εδώ όμως, τα πράγματα περιπλέκονται. Το γεγονός ότι με την απλούστερη αίσθησή σου παρατηρείς τη διαφορά στην απόχρωση δέρματος από άνθρωπο σε άνθρωπο ποινικοποιήθηκε, και θεωρήθηκε μια κακώς νοούμενη μορφή διάκρισης που βασίζεται σε κάτι τόσο...ανούσιο όσο το χρώμα δέρματος. Κι όμως. Με αφετηρία το παράδειγμα με τις φυλές (ή και ράτσες) σκύλων, αντικαθιστώντας με ανθρώπινες φυλές, παρατηρούμε να συμβαίνει ακριβώς το ίδιο και με τους ανθρώπους: στη συνεργασία με έναν Κινέζο, το πιθανότερο είναι πως ένας Ευρωπαίος θα δυσκολευτεί ιδιαίτερα, αφού θα διαθέτει έναν τελείως διαφορετικό τρόπο σκέψης σε σύγκριση με τον αλλόφυλο συνεργάτη του, καθώς και διαφορετικές συνήθειες και νοοτροπία. Σε περίπτωση, δε, που αναπαραχθούν, το αποτέλεσμα θα είναι μάλλον αποκαρδιωτικό, με ένα τέκνο με αντικρουόμενες προσλαμβάνουσες, χωρίς ταυτότητα, και δυσκολίες προσαρμογής σε έναν από τους δύο τόπους προέλευσης τον γονέων του, αφού επί της ουσίας το παιδί αυτό σε μια ευρωπαϊκή χώρα θα αισθάνεται τόσο λειψό όσο και στην Κίνα. Συγχρόνως, είτε ένας από τους γονείς είτε και ή δύο θα πρέπει αναγκαστικά να αποποιηθεί την παράδοση, την κουλτούρα του και τις συνήθειές του, ακριβώς γιατί οι δύο συνεργάτες είναι πολιτισμικά διαφορετικοί έως και αντίθετοι. Παράλληλα, εσύ, ως λευκός και φυσικά ως ψυχικά υγιής, αγαπάς τον εαυτό σου. Μόνο ένας άρρωστος, ένας ψυχικά ασθενής δεν θα έτρεφε τη στοιχειώδη εκτίμηση για αυτό που είναι, για αυτό που επέλεξε η Φύση να είναι. Αυτό λοιπόν που παρουσιάζεται ως το λογικά υγιές, είναι να αγαπάς και όλους τους υπόλοιπους ομόφυλούς σου, μιας και με εκείνους μπορείς να διεκπεραιώσεις κάθε μορφή συνεργασίας και αλληλεπίδρασης με τη μεγαλύτερη επιτυχία -πράγμα το οποίο σαφώς γνωρίζεις βαθιά μέσα σου. Αντίστοιχα, έχεις μεγαλώσει βάσει ενός συστήματος αξιών, εθίμων, παραδόσεων, σε ένα συγκεκριμένο χωροχρονικό πλαίσιο που στο κάτω-κάτω είναι αυτά που διαμόρφωσαν εσένα και την οικογένειά σου αλλά και την πλειοψηφία του κύκλου σου. Είναι ακριβώς αυτά που σε ενώνουν με έναν ομόφυλό σου ή ακόμα καλύτερα με έναν συμπατριώτη σου που μπορεί και να κατοικεί στην άλλη άκρη της χώρας, και σας κάνουν, βέβαια, ισχυρότερους, καθώς η ποιοτική ποσότητα υπερισχύει πάντοτε της μονάδας. Ισχύς εν τη ενώσει

Ακριβώς το ίδιο θα συνέβαινε και στην περίπτωση που η Φύση είχε ορίσει να γεννηθείς στην ήπειρο της Αφρικής ή της Ασίας. Στην πραγματικότητα, λοιπόν, αυτό που θεωρείται μια κακεντρεχής διάκριση, είναι μία απάτη, κατασκευασμένη από εμφανείς και αφανείς παράγοντες που προσπαθούν να σου στερήσουν τη λογική, και μαζί με αυτή, και κάθε έννοια ταυτότητας, ενότητας και παράδοσης. Ο στόχος είναι η πλήρης πνευματική αποδυνάμωση των λαών και τα αποτελέσματα είναι εμφανή όπου κι αν κοιτάξεις ανά τον κόσμο, με κυριότερο παράδειγμα τις πολυπολιτισμικές κοινωνίες των ΗΠΑ. Οι παγκόσμιοι ηγέτες, γνωστοί-άγνωστοι και υποφαινόμενοι, μετά από πολυετείς μελέτες της ιδεολογίας που διέπει τα έθνη και τις φυλές, αντιλήφθηκαν πως για να καταρρακώσουν την λαϊκή πυγμή πρέπει να πλήξουν την ενότητα των λαών. Και ένας από τους ισχυρότερους τρόπους, είναι ακριβώς η επιβεβλημένη δαιμονοποίηση των στοιχείων αυτών που κρατούν τα έθνη ενωμένα, μακριά από τη διάσπαση και την αλλοτρίωση. Κάπως έτσι, πείστηκες κι εσύ πως η όρασή σου ψεύδεται, και πως παγκοσμίως το ανθρώπινο είδος είναι ομοιόμορφο. Μόνο όταν απαλλαχθείς από τα δεσμά και τις παρωπίδες που κρατούν το μυαλό σου εγκλωβισμένο σε χέρια καθαρά συμφεροντολογικά και ατομικιστικά, θα αντιληφθείς και τους λόγους για τους οποίους οι διακρίσεις είναι θετικές εννοιολογήσεις ενός αναγκαίου διαχωρισμού που επιβάλλει η αλάνθαστη Φύση στο ανθρώπινο είδος για την επιβίωσή του.

Επειδή η ομορφιά των Λευκών Αρίων γυναικών δεν πρέπει να χαθεί απ'τη Γη. -David Lane-

Άρια

NO SURRENDER - ‘Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ SKINHEADS’

ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΓΕΝΙΑΣ ΚΙ ΑΚΟΜΗ ΕΙΣΑΙ ΠΑΙΔΙ
ΑΛΗΤΕΥΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΔΕΝ ΕΙΧΕΣ ΟΘΟΝΕΣ ΚΑΙ PC
ΓΥΡΝΩΝΤΑΣ ΑΠ' ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΜΕ ΧΕΡΙΑ ΜΑΤΩΜΕΝΑ
ΑΓΝΕΣ ΕΠΟΧΕΣ ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΙΑ ΕΝΝΟΙΑ

ΤΑ ΠΙΣΤΕΥΩ ΣΟΥ ΒΡΗΚΕΣ ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΝΕΑΡΟΣ
ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΣΟΥ ΑΚΟΥΣΕΣ ΚΙ ΟΧΙ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ
ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΣΕ ΚΟΙΤΟΥΝ ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΣΟΥ
ΞΕΡΟΥΝ ΔΕΝ ΠΑΣ ΠΟΤΕ ΜΕ ΤΑ ΝΕΡΑ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ
Η ΠΙΣΤΗ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΗ ΚΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΩΤΙΑ
ΟΤΑΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΟΓΜΑ ΑΛΛΑ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ
ΑΙΩΝΙΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΟΧΙ ΜΟΔΑ, ΟΠΟΡΤΟΥΝΙΣΜΟΣ
ΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΙ ΟΧΙ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕΝΟΣ

ΘΥΜΑΣΑΙ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΒΛΕΠΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΚΟΙΤΑΣ ΤΟ ΠΑΡΩΝ ΚΑΙ ΒΛΕΠΕΙΣ ΔΥΣΩΔΙΑ
ΑΤΕΝΙΖΕΙΣ ΕΜΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ ΣΟΥ
ΝΑΙ ΡΕ ΘΑ ΑΓΩΝΙΣΤΕΙΣ ΝΑΙ ΡΕ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΑΓΓΙΞΑΝ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΣΟΥ
ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑΓΕΣ ΔΕΝ ΑΚΟΥΣΑΝ ΤΑ ΑΥΤΙΑ ΣΟΥ
ΔΕΝ ΕΓΛΥΨΕΣ ΚΑΝΕΝΑΝ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑ 'ΚΑΛΟ' ΣΟΥ
ΣΤΑΘΗΚΕΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΠΟΝΗΡΟ ΕΓΩ ΣΟΥ
ΑΦΥΠΝΙΣΗ ΚΑΙ ΓΝΩΣΗ, ΑΡΧΕΤΥΠΑ ΣΥΜΒΟΛΑ
ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑΓΜΕΝΑ ΣΤΑ ΔΙΚΑ ΣΟΥ ΕΣΩΨΥΧΑ
ΨΙΘΥΡΟΙ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΣΤΑ ΥΨΗ Η ΑΔΡΕΝΑΛΙΝΗ
ΞΕΡΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΑΒΑ ΣΟΥ ΕΧΘΡΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ

στίχοι τραγουδιού από την νέα κυκλοφορία της μπάντας που θα κυκλοφορήσει σύντομα από την Γερμανική Front Records και θα αποτελεί split cd με τους Αμερικάνους Empire Falls.

ALEJADRO REX

Πρώτα απ' όλα συστήσου στους έλληνες αναγνώστες του B&H. Είσαι Χιλιανός ή Αργεντινός; Ποιες οι Ευρωπαϊκές σου καταβολές;

Οι γονείς μου ζούνε πολλά χρόνια στην Αργεντινή και γεννήθηκα εκεί. Πήγα στην Χιλή όταν ήμουνα μικρό παιδί ακόμα και μεγάλωσα εκεί. Είμαι Χιλιανός αλλά έχω την καταγωγή και μία μεγάλη αγάπη και για τις δύο χώρες. Οι Ευρωπαϊκές μου ρίζες είναι μεσογειακές Ισπανικές.

Δώσε μας κάποιες πληροφορίες για την μπάντα σου. Είναι ένα προσωπικό ή παίρνουν μέρος περισσότεροι άνθρωποι; Ποιο το μουσικό σου στυλ, μπορείς να το χαρακτηρίσεις identity rock; Τι έχετε κυκλοφορήσει μέχρι τώρα;

Συμμετέχω σε αυτό παραπάνω από έναν χρόνο αλλά είναι κάτι που είχα στο μυαλό μου από μικρό παιδί. Όλη μου την ζωή ονειρευόμουνα να το κάνω αυτό. Είναι κάτι που γεννήθηκε από την ψυχή. Είμαι στο ξεκίνημα ακόμα αλλά έτσι όπως το σκέφτομαι είναι κάτι που θα φτάσει μέχρι τις τελευταίες μου ημέρες. Δεν θέλω να είμαι σαν αυτού του είδους ανθρώπων που δεν κάνουν τίποτα ενώ τη ίδια στιγμή αναρωτιούνται τι θα θέλανε να κάνουνε ή τι να ήταν. Είναι ένα τελείως προσωπικό project από την μουσική μέχρι και την κυκλοφορία του cd. Μια αυτοχρηματοδοτούμενη δουλειά μεγάλης προσπάθειας. Το μουσικό στυλ είναι Identitarian αλλά επίσης Folkloric και ακουστικό ροκ. Προσπαθώ να κάνω κάτι απλό αλλά με όλο το συναίσθημα μου για τους ακροατές νιώθω ότι προσδιορίζομαι με ένα μήνυμα διαφορετικό από τα συνηθισμένα, ώστε να προσελκύσω μεγαλύτερους και κοινούς ανθρώπους τους οποίους δεν μπορούμε να τους προσελκύσουμε με άλλα μουσικά στυλ (χωρίς να τα υποβιβάζουμε). Ο καθένας στο μέρος του.

Ζεις στις Linares, μια μικρή πόλη στο κέντρο της Χιλής. Ποιο το ποσοστό των λευκών εκεί; Κάποιο white pride crew εκεί;

Βασικά ζω στις Linares, μια μικρή πόλη στα νότιο-κεντρικά της Χιλής όπου 67.661 άνθρωποι περίπου καλύπτουν όλες τις κοντινές πόλεις. Είναι μια πόλη αρεστή στις παραδόσεις της, μια φολκλορική ζώνη και γόνιμη γη όπου η γεωργία αποτελεί την μεγαλύτερη πηγή εσόδων, τα καλύτερα φρούτα της χώρας παράγονται εκεί. Είναι δύσκολο να περιγράψουμε το ποσοστό των λευκών. Υπάρχουν κοινότητες Γερμανών και είμαστε κοντά σε βουνά όπου υπάρχου πολλοί χωριάτες όπου είναι μεσογειακοί λευκοί. Η μετανάστευση δεν είναι όπως στις άλλες πόλεις. Σε αντιδιαστολή με άλλες πόλεις της Χιλής πιστεύω οι Linares φυλετικά είναι πιο καθαρές. Δεν υπάρχει κάποιου είδους εθνικιστικής ομάδας σε αυτή την πόλη. Είμαι ο μοναδικός συναγωνιστής και ο μόνος στρατευμένος εδώ, οπότε έχω να αντιμετωπίσω επιθετικότητες με αριθμητική ποσότητα αλλά παραμένω με το κεφάλι μου ψηλά και πάντα έχω την ελπίδα να προσελκύσω κάποιον άλλον που μπορεί να επιλέξει να αμυνθεί, να αγαπάει και να παλέψει για την λευκή του ταυτότητα. Σε αυτό το θέμα πολλοί άνθρωποι έχουν παραιτηθεί.

Πόσο συχνά πραγματοποιείς συναυλίες και πόσοι άνθρωποι έρχονται να σε δουν; Υπάρχουν προβλήματα γενικά στον να διοργανώσεις συναυλία εκεί;

Συναυλίες δεν είναι συχνές. Διοργανώνουμε μόνο για συγκεκριμένο λόγο και έρχονται περίπου 50 άτομα να με δουν. Είμαι τραγουδιστής και ακτιβιστής. Αυτό σημαίνει ότι κάνουμε συναυλίες στην μέση μίας διαμαρτυρίας. Παρουσιάζουμε λίγο πριν μία μικρή εισαγωγή μανιφέστου και μετά κάνουμε την συναυλία. Τα θέματα των στίχων μου είναι επαναστατικά που σε εισάγουν στο να εκδηλωθείς και να διατηρήσεις την ταυτότητα σου. Τις κάνουμε σε ανοικτό περιβάλλον ώστε να υπάρχει εξέγερση και να εκπληρωθεί το αμετάκλητο, να δοθεί το μήνυμα των τραγουδιών σε ανθρώπους που δεν έχουν γνωριστεί με το κίνημα. Έχω κάνει και δύο ιδιωτικές συναυλίες μέχρι τώρα στο Puerto Montt μπροστά σε νέους πατριώτες και δεν έχουμε κάποιο σοβαρό πρόβλημα στο να κάνουμε την συναυλίες. Το πρώτο ανοικτό λάιβ ήτανε στην Plaza de Armas του Santiago, της πρωτεύουσα της Χιλής. Στο ίδιο μέρος υπήρχαν περίπου 60 αριστεροί που μόλις μας είδανε μες τις μαύρες μας σημαίες φύγανε γρήγορα, οπότε δεν υπήρξε κάποιο μεγάλο πρόβλημα. Ήμασταν λιγότεροι αριθμητικά αλλά κάνουμε τις δραστηριότητες μας πάντα νόμιμα και με την άδεια του δήμου και της αστυνομίας. Όταν κάνουμε εθνικοσοσιαλιστικές συναυλίες, τις κάνουμε μόνο ιδιωτικά και επιβεβαιώνουμε το μέρος λίγες μέρες πριν σε ανθρώπους που γνωρίζουμε.

Τι γίνεται με τη πρόσφατη συναυλία σας "Παταγονία χωρίς σιωνιστές"; Ποια η αιτία για αυτή τη συναυλία; Υπάρχει μεγάλη επιρροή του σιωνισμού στην πολιτική και στην οικονομία της χώρα σας;

Στο τέλος του 19ου αιώνα, ο πατέρας του Σιωνισμού Theodor Herzl μίλησε για τη δημιουργία μιας νέας Ιουδαίας στην Χιλιανή και Αργεντίνικη Παταγονία. Σήμερα υπάρχουν μεγάλες ζώνες της συγκεκριμένης περιοχής οι οποίες έχουν πωληθεί από το κράτος και τις υποθέσεις της έχουν αναλάβει ομάδες οικολόγων οι οποίοι όμως είναι Αμερικανοί εβραϊκής καταγωγής και χρηματοδοτούνται από ανθρώπους όπως ο Ροκφέλερ. Ομοίως, ισραηλινοί στρατιωτικοί έχουν έρθει υποτίθεται για να περάσουν τις διακοπές τους αλλά, όπως ανακαλύφθηκε για να κάνουν στρατιωτικά γυμνάσια, χαρτογράφηση της περιοχής, να μεταφέρουν στρατιωτικά οχήματα και να κάνουν χρήση όπλων. Το τι συμβαίνει στη συγκεκριμένη ζώνη δείχνει την μεγάλη επιρροή των Εβραίων. Επίσης πολλοί πολιτικοί, τραπεζίτες, πωλητές, άνθρωποι της τηλεόρασης και σημαντικοί κυβερνητικοί αξιωματούχοι είναι απόγονοι της εβραϊκής κοινότητας. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Υπουργού Άμυνας, ο οποίος είναι ενεργά Εβραίος, έλαβε στρατιωτική εκπαίδευση στο Ισραήλ και ορκίστηκε σε εκείνη τη σημαία και όχι της Χιλής.

Γνωρίζουμε ότι η Χιλή δεν είναι μια μεγάλη χώρα αλλά η νεολαία της είναι πολύ πολιτικοποιημένη. Γιατί συμβαίνει αυτό; Έχει να κάνει με το καθεστώς του Πινοσέτ, με φυλετικά και οικονομικά προβλήματα;

Μόνο οικονομικά προβλήματα. Ζούμε σε μια άνιση χώρα, όπως βέβαια όπως για παράδειγμα η Ινδία, αλλά εδώ οι πλούσιοι είναι υπερβολικά πλούσιοι ενώ η συντριπτική πλειοψηφία των Χιλιανών ανήκουν στη μεσαία τάξη. Εδώ πρέπει κάποιος να πληρώνει για τα πάντα. Εκπαίδευση, υγεία, μεταφορές, δημόσια λουτρά και ούτω καθεξής. Ο αγώνας της νεολαίας είναι ενάντια σε αυτό.

Ενημέρωσέ μας για τις λευκές εθνικιστικές ομάδες της Χιλής όπως το Blood & Honour και η Resistencia Organizada.

Ως προς το Blood & Honour, ενώ θα έπρεπε να είναι μια οργάνωση λευκών νέων που θα χρησιμοποιούν την μουσική ως όπλο κατά του συστήματος, τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που, φυλετικά μιλώντας, δεν ανταποκρίνονται στους κανόνες του B&H. Και παρόλο που υπάρχουν Λευκοί άνθρωποι στην ομάδα, παρόλα αυτά δεν είναι αυτό που θα έπρεπε. Ως προς τη Resistencia Organizada, τα περισσότερα μέλη είναι Λευκοί Εθνικοσοσιαλιστές ή ομοϊδεάτες αλλά έχουν συνειδητοποιήσει ότι αυτή η πορεία σε εθνικό επίπεδο σε μια χώρα σαν την Χιλή δεν είναι βιώσιμη. Αυτός είναι ο λόγος που έχουμε πάρει ένα δρόμο ακτιβιστικό πάνω στην εκπαίδευση του πολίτη πέρα από τη φυλετική καταγωγή του. Βρισκόμαστε σε έναν αγώνα μέσω του οποίου θέλουμε να επισημάνουμε στο άτομο έναν δρόμο πέρα από Δεξιά και Αριστερά, καταγγέλλοντας ζητήματα όπως ο Σιωνισμός και τα ομοφυλοφιλικά λόμπι, ενέργειες σε ένδειξη συμπαράστασης σε άλλες ομάδες που μάχονται στις δικές τους χώρες π.χ Χρυσή Αυγή. Επίσης τοποθετούμαστε σε ζητήματα που άπτονται της εθνικής μας κυριαρχίας όπως το ζήτημα της Χάγης για το βόρειο μέρος και στο νότιο ζήτημα του σιωνιστικού λόμπι στην Παταγονία.

Ποια η γνώμη σου για τον στρατηγό Πινοσέτ, την μπάντα Orgullo Sur, τον Miguel Serrano και τέλος για τον Mauricio Egana.

Ο στρατηγός Πινοσέτ ήταν Μασώνος και υπέρ των Εβραίων. Στην αρχή έδιωξε το μαρξιστικό καρκίνωμα και μετά εγκατέστησε ένα σοβαρότερο πρόβλημα, αυτό του Νεοφιλελευθερισμού και του Διεθνούς Σιωνισμού. Κάθε Λευκός φυλετιστής που τον υποστηρίζει θα πρέπει να αναρωτηθεί ποιο ακριβώς είναι τα ιδεολογικά του Πιστεύω. Οι Orgullo Sur είναι μια αντικομουνιστική και πατριωτική μπάντα. Τραγουδούν για την Χιλή. Είναι πολύ κοντά στις ιδέες του Bernardo O'Higgins σύμφωνα με τις οποίες είμαστε όλοι Χιλιανοί ανεξαρτήτως φυλετικών διαφορών. Πέρα από διαφορές που έχουμε (η μπάντα και εγώ), έχουν δυνατή συναίσθηση της Παράδοσης και της Γης και μουσικά τους θεωρώ την καλύτερη RAC μπάντα στη Νότια Αμερική. Για τον Μιγκέλ Σεράνο, δεν ξέρω αν έφταιγε ο ίδιος ή οι άνθρωποι που τον ακολουθούσαν αλλά προσωπικά θα ευχόμουν ποτέ να μην είχε υπάρξει. Η λογοτεχνία του είναι μια ωδή στη παθητικότητα, ένα κάλεσμα να παρατήσεις τον αγώνα σε αυτή τη διάσταση καθώς εδώ είναι ήδη όλα χαμένα (τυπική ιδέα του εσωτερισμού). Οι ιδέες του και οι κακές ερμηνείες αυτών έχουν προκαλέσει μεγάλη σύγχυση στους Χιλιανούς Εθνικοσοσιαλιστές καθώς έχουν προκαλέσει αρκετούς Χιλιανούς ιθαγενείς να μπουν στη συγκεκριμένη κοσμοθεώρηση. Αναφορικά με τον Mauricio Egana γνωρίζω μόνο ότι ήταν κάποιος που δολοφονήθηκε από τους αντιφασίστες.

Έχεις κάποιες αγαπημένες δραστηριότητες (αθλητισμός, ποδόσφαιρο); Όντως ανήκεις είσαι Straight Edge;

Οι αγαπημένες μου δραστηριότητες είναι να παίζω κιθάρα και να τραγουδάω, γυμναστήριο, τρέξιμο και να βλέπω λίγο μπάλα. Αν ανήκω στο SxE; Είμαι χορτοφάγος και ακολουθώ τον Straight Edge τρόπο ζωής καθώς προτιμώ να ζω μια ζωή πειθαρχίας μέσα σε μια αηδιαστική κοινωνία. Επίσης είμαι ενεργό μέλος σε μια ομάδα προστασίας των αδέσποτων ζώων στη πόλη μου όπου προσπαθούμε να αποτρέψουμε τον υπερπληθυσμό των αδέσποτων σκύλων και γατιών μέσω της στείρωσης, επίσης τους παρέχουμε ιατρική φροντίδα και φροντίζουμε για την σωστή τους διατροφή. Είναι ευγενικά όντα και συχνά έχουν περισσότερο δικαίωμα στη ζωή από ότι πολλοί άνθρωποι!

Ποια είναι τα αγαπημένα σου συγκροτήματα από την Λευκή μουσική σκηνή;

Οι αγαπημένες μου μπάντες είναι οι Russkiy Styag, ο Frank Rennicke, οι Lunikoff, Stigger και ο Ian Stuart.

Ποιο θεωρείς ότι θα είναι το μέλλον των Λευκών στη Χιλή;

Δεν θέλω να δημιουργηθεί παρανόηση. Η ιδεολογία είναι εξαιρετικά σημαντική αλλά δεν πρέπει να είναι πέρα από τη φυλή μας. Στην ειδική περίπτωση της Χιλής θεωρώ ότι ο δρόμος είναι οι αποσχιστικές τάσεις. Να μάθουμε να συμβιώνουμε με τις άλλες κοινότητες που συμμορφώνονται όμως με την ιδέα της ενωμένης Χιλής. Να μην ξεχάσουμε ποιοι είμαστε, από πού ερχόμαστε και που θέλουμε να πάμε. Επίσης η δημιουργία Λευκών κοινοτήτων θα ήταν μια υπέροχη ιδέα.

Τελευταία λόγια δικά σου! Σε ευχαριστούμε και καλή τύχη!

Σας ευχαριστώ, τιμή μου να παρουσιάσω την δουλειά μου και την χώρα μου. Η κληρονομιά μας θα επιζήσει μέχρι και τον χαμό του τελευταίου από εμάς. Είμαστε γεωγραφικά χωρισμένοι αλλά ενωμένοι από μία κοινή ταυτότητα που είναι η λευκή φυλή. Χαιρετίσματα σε όποιον αντιστέκεται στην Ελλάδα.

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ - ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

Στο παρακάτω κείμενο θα γίνει μια προσπάθεια αναδείξεως των βασικών χαρακτηριστικών των δυο εννοιών που ενέπνευσαν και εμπνέουν χιλιάδες συναγωνιστές σε όλα τα μήκη και πλάτη της υφηλίου. Βέβαια αυτή η προσπάθεια δεν αντανακλά παρά μόνο προσωπικές απόψεις του γράφοντος χωρίς να μπω στη λογική πλειοδοσίας, ανταγωνισμού και σύγκρισης των δυο ιδεολογιών και ας είναι αυτό το πόνημα το εφαλτήριο - μέσα από τις σελίδες του περιοδικού μας - γόνιμων προβληματισμών, ζυμώσεων, απόψεων, καινούργιων άρθρων από παιδία που θα ήθελαν και αυτά να εκφράσουν και τη δική τους άποψη επί του θέματος.

Ο εθνικισμός είναι η πολιτική ιδεολογία που υποστηρίζει την ιδέα της εθνικής ταυτότητας για μια συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων, την διατήρηση της ταυτότητας αυτής και των ξεχωριστών χαρακτηριστικών των ατόμων ενός έθνους. Πολλοί θεωρούν ότι ο εθνικισμός είναι η επίκληση της εθνικής ταυτότητας σαν βάση για μαζική κινητοποίηση και δράση. Έθνος είναι μια ανθρώπινη κοινότητα ειδικότερα μια οροθετημένη γεωγραφικά εκτεταμένη κοινότητα που διαθέτει χρονικό βάθος και βασίζεται στο βιολογικό γεγονός της γέννησης. Έτσι προκύπτει το όμαιμο, ομόγλωσσο, ομόθρησκο και ομοιογενές στοιχείο ακόμα και σε ατομική συμπεριφορά των μελών ενός έθνους. Μήπως ρίχνει το βάρος του ενδιαφέροντος του στο άτομο; Μήπως επικεντρώνει το ενδιαφέρον του στην ομάδα; Τάσσεται υπέρ της ομαδικότητας, προσδιορίζοντας μάλιστα ως ''ομάδα'' την φυσική μονάδα αυτής, δηλαδή το έθνος. Έτσι λοιπόν κάποιος τρέφει αισθήματα αφοσίωσης για το έθνος του επί τη βάσει των νομών, των εθίμων η της θρησκείας κι συνεπώς αναπόφευκτα νιώθει μια έμφυτη προτίμηση για τους συμπατριώτες του. Προκύπτει επομένως ένα πρώτο θεμελιώδες θέμα μεταξύ πατριωτισμού και εθνικισμού. Προφανώς όλοι (ανεξαιρέτως πολιτικών πεποιθήσεων) δηλώνουν πατριώτες (ακόμα και οι κομμουνιστές). Η προτίμηση που αναφέραμε πιο πάνω δεν οδηγεί αναγκαστικά σε προκατάληψη η αναγκαίο διαχωρισμό απέναντι σε εκείνους που δεν είναι μέλη του έθνους. Ο πατριωτισμός δεν αρνείται τις διαφορετικές επιδιώξεις μεταξύ των μελών ενός έθνους, ούτε απορρίπτει διαφορετικές αντιλήψεις περί έθνους οι οποίες πολλές φορές αντιτίθενται μεταξύ τους. Στο μέτρο που ο πατριωτισμός εκφράζει την προσήλωση στην ευημερία ενός έθνους, μπορεί να συντελέσει στη γεφύρωση διαφορετικών απόψεων μέσω λογικών διευθετήσεων που οφείλονται στο ενδιαφέρον τους για συλλογική ευημερία. Ο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ αντίθετα δεν επιδιώκει συμβιβασμούς και διευθετήσεις με ανταλλακτικά αλισβερίσια και επιζητεί να απαλείψει τις ιδιαιτερότητες και τις περίπλοκες στη ζωή ενός έθνους στη βάση του τρίπτυχου που αναφέραμε πριν. Ξεκαθαρίζοντας κάπως το πρώτο θέμα πατριωτισμού - εθνικισμού προχωράμε σε ένα πολύ βασικό και θεμελιώδες ερώτημα που ο γραφών δεν μπόρεσε να διαλευκάνει και εδώ θα είναι πολύτιμη η συμβολή των απόψεων των συναγωνιστών. Υπάρχουν πολλά είδη εθνικισμών και πως συνυπάρχουν η συγκρούονται μεταξύ τους στο ιστορικό γίγνεσθαι και διηνεκές; Καταθέτοντας την προσωπική μου άποψη θεωρώ ότι ο εθνικισμός εμφανίζεται με διαφορετικές μορφές ως απελευθερωτική δύναμη, άλλες φορές, ως ανορθολογικό και αντιδραστικό δόγμα υιοθετώντας πολιτικές στρατιωτικής παρέμβασης ή επεκτατικούς πόλεμους, ή απελευθερωτικά κινήματα πάντα στο όνομα του έθνους. Έτσι έχουμε συναντήσει ιστορικά συντηρητικούς εθνικισμούς, επεκτατικούς, αντιαποικιοκρατικους με κύριο θέμα πως μπορούν να συνυπάρξουν οι εθνικισμοί διαφορετικών εθνολογικών ομάδων. Μπορεί άραγε να συνυπάρξει και με ποιο τρόπο ο ελληνικός, ο αλβανικός, ο σκοπιανός, ο τούρκικος αλυτρωτισμός και η εθνικιστική ρητορική και πρακτική; Με το ίδιο σκεπτικό πως μπορεί να συνυπάρξει ο αραβικός και εβραϊκός εθνικισμός; Δεν προσπαθώ να δώσω καν απάντηση γιατί στο μυαλό μου - ακόμα και με δαιδαλώδεις σκέψεις - να βρω μια φόρμουλα δεν κατέληξα κάπου και να μια αφορμή για επόμενο άρθρο σε επόμενο τεύχος να εκμαιεύσω τις απόψεις σας. Ολοκληρώνοντας αυτή την πρώτη προσέγγιση θεωρώ ότι ο εθνικισμός απευθύνεται περισσότερο στο θυμικό (συναίσθημα) και λιγότερο στην πολιτική καθημερινή πρακτική αφού οφείλει να παρουσιάσει μια πιο απτοί και εφαρμόσιμη θεώρηση ιδιαίτερα στο οικονομικό πεδίο που θα άπαντα στην χάραξη πολιτικών και θα δίνει λύσεις και απαντήσεις σε θεμελιώδη ζητήματα.

Στέκεται πιο κοντά στο φιλελεύθερο οικονομικό μοντέλο, στο κρατικιστικό ή ακολουθεί ένα μείγμα αυτών ή τέλος πιστεύει σε μια διαφορετική προσέγγιση; Ποια η θέση του στις διάφορες μορφές παραγωγής, τι θα γίνει στον πρωτογενή τομέα των πρώτων υλών, της ενέργειας, την οικολογία, τι πιστεύει για τον δευτερογενή τομέα μεταφορών και παροχής υπηρεσιών και τέλος πως παρουσιάζεται στη σύγχρονη εποχή των νέων τεχνολογιών και μεταρρυθμίσεων, πως θα αντισταθεί στο τερατούργημα της οικονομικής παγκοσμιοποίησης, των υπερτροφικών αγορών που δανείζουν με απώτερο σκοπό το κέρδος του τόκου η την οικειοποίηση εθνικών πλουτοπαραγωγικών πηγών και αποθεμάτων; Ποια είναι τέλος η άποψη του για τον πλούτο, την ιδιωτική πρωτοβουλία, την δουλεία των τόκων, την μείωση των εθνικών χαρακτηριστικών και με ποιο τρόπο όλα αυτά θα ανατραπούν οδηγώντας σε πραγματική πρόοδο και ευημερία τα άτομα (συστατικό στοιχείο) ενός έθνους;

Ο Εθνικοσοσιαλισμός αποτελεί μια πλήρη και κυρίαρχη ώθηση για Ζωή υπό τους όρους του Φυσικού ανταγωνισμού και της φυσικής επιλογής, εντός των πλαισίων της Λαϊκής Κοινότητος. Γι αυτό και δεν θα βρει κανείς σε αυτόν, τους ατέλειωτους «θεωρητικούς», όπως συμβαίνει με τον μπολσεβικισμό ή τον φιλελευθερισμό. Ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν είναι μια ψευτοθεωρία που κατασκευάστηκε από νοσηρούς εγκεφάλους σε κάποιες μουχλιασμένες αίθουσες ακατάσχετων συμπλεγματικών. Θεωρητικοί του είναι όλο εκείνο το απόσταγμα Σοφίας και Τιμής, όπως αυτό διαμορφώθηκε και ζυμώθηκε μέσα στους αιώνες, από τους γιους της Ευρώπης. Είναι το ποιοτικό απόσταγμα Αισθητικής και Κουλτούρας, που έχει τις ρίζες του σ' όλα τα Ευρωπαϊκά Έθνη, που με το Πνεύμα τους και το Αίμα τους βοήθησαν στη δημιουργία αυτού που σήμερα ονομάζουμε «Δυτικός Πολιτισμός». Οι ρίζες λοιπόν του Ε/Σ μπορούν να αναζητηθούν στην Αρχαία Ελλάδα, στη σκέψη και τους Νόμους του Πλάτωνος και στη σύλληψή του για μια Φυσική Ζωή – προς την πραγμάτωση του Αληθινού Ανθρώπου, συμφιλιωμένου με τη Φύση και σε έναν άμεσο δεσμό με την Κυβέρνησή του εντός της φυσικής του φυλετικής λαϊκής κοινότητος , την οποία υποχρεούται να υπηρετεί και να προασπίζεται. Βρίσκεται στο Πολεμικό Ιδεώδες της Αρχαίας Σπάρτης και στο Φυσικό κάλος της Αρχαίας Αθήνας. Αντηχεί τη Ρωμαϊκή έννοια του Imperium, όπως την περιγράφει ο μέγας μύστης της Ηλιακής Παραδόσεως Julius Evola. Αναβιώνει το αίσθημα της Τιμής, της Γης και του Αίματος, την αίσθηση της Λαϊκής Κοινότητος, όπως αυτά εμφανίζονται στα Ελληνικά ή Σκανδιναβικά Φύλα. Το αίσθημα ότι το άτομο είναι αναπόσπαστο μέλος του λαού και ότι όλα τα μέλη του λαού είναι συνδεδεμένα με δεσμό αίματος, με αμοιβαία καθήκοντα και υποχρεώσεις. Το άτομο δεν είναι μόνο του – ως περιφερόμενη μονάδα, όπως θέλει να τον βλέπει ο αστικός δημοκρατικός φιλελευθερισμός και ο προλεταριακός μαρξισμός. Ανήκει στο λαό του. Η ζωή του, ως μέρος, αναμειγνύεται με τη ζωή του Συνόλου, όχι μόνο του παρόντος, αλλά και του παρελθόντος και του μέλλοντος. Είναι μέρος ενός αιμάτινου ποταμού που ρέει στο ιστορικό γίγνεσθαι. Κατά συνέπεια, στον προσδιορισμό της Λαϊκής Κοινότητος, το άτομο παρατείνεται και επεκτείνεται μέσο της πολλαπλότητας των προγόνων και των απογόνων του, επιτυγχάνοντας μ' αυτόν τον τρόπο την αθανασία. Δεδομένου ότι όλοι οι Πολίτες είναι αυτής Φυλής, ο εθνικοσοσιαλισμός αναγνωρίζει το δεσμό συγγένειας αίματος των μελών της Κοινότητος ως το συνδετικό ιστό που ενώνει τα μέλη αυτά σε μια αδιάσπαστη Ενότητα. Μια Ενότητα πραγματική, που δεν τη διασπά ο τεχνητός διαχωρισμός «αριστερά-δεξιά», «εργαζόμενος-εργοδότης» κλπ. Όλες οι αναζητήσεις και όλα τα επαγγέλματα, όλα τα πρόσωπα και όλες οι δραστηριότητες, ενσωματώνονται στη Ζωή της λαϊκής κοινότητος. Το κοινωνικό αίσθημα της Ενότητας βρίσκει την πραγματική του διάσταση, μέσα από μια ειλικρινή ανησυχία για την οικονομική δικαιοσύνη και την κοινωνική προκοπή. Η συνείδηση της φυλετικής Ενότητας και του συλλογικού αγαθού του Λαού, απαιτούν έτσι την παροχή ίσων ευκαιριών προς τα μέλη της κοινότητος για την άσκηση των ταλέντων τους και την επιλογή – βάσει ιεραρχήσεως- των αρίστων, για την ατομική τους τελείωση και την ανάδειξή τους ως Φυσικών και Αυθεντικών προτύπων και ως μελλοντικών Φυσικών Ηγετών. Κατά συνέπεια, φτάνουμε στο σοσιαλιστικό στοιχείο του Εθνικοσοσιαλισμού. Αυτό, δεν είναι ο μαρξιστικός σοσιαλισμός της κρατικής ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής και διανομής (που ως σύστημα δεν είναι τίποτε παραπάνω από το σύστημα οργάνωσης των μυρμηγκιών) - που είναι το ίδιο απαράδεκτος όσο και ο αρπακτικός ατομικισμός του φιλελεύθερου κεφαλαιοκράτη (που ως σύστημα δεν είναι τίποτε άλλο από το νόμο της ζούγκλας σε οικονομικό επίπεδο). Αντ΄αυτών, ο Εθνικοσοσιαλισμός είναι το σύστημα που επιχειρεί την -όσο το ανθρωπίνως δυνατόν- δίκαιη κατανομή των καρπών του, στη λαϊκή κοινότητα. Οι κοινωνικές αδικίες της κεφαλαιοκρατίας είναι αυτές που ενθάρρυναν το μαρξισμό, ώστε να ισοπεδώσει με την ολέθρια και αντιανθρώπινη ψευδοφιλοσοφία του τις κοινωνίες στις οποίες επικράτησε.

Ο Εθνικοσοσιαλισμός παρουσιάζεται στους ευρωπαϊκούς λαούς ως η μοναδική εναλλακτική λύση για την αποφυγή της καταστρεπτικής ακρότητας των άθλιων συστημάτων της αστικής δημοκρατίας (φιλελευθερισμού) και του μαρξιστικού ισοπεδωτισμού (κομμουνισμού). Ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν σημαίνει καμιά φυλετική έχθρα – όπως οι διαστρεβλωτές και παραποιητές του θα ήθελαν. Αυτό είναι κάτι πέρα και έξω από τη φιλοσοφία του και μάλλον χαρακτηρίζει τους φιλελεύθερους καπιταλιστές αποικιοκράτες, τα λάθη των οποίων πληρώνουμε ακριβά σήμερα. Αυτό, για να πάψει μία για πάντα η παραφιλολογία του «κακού ρατσιστή» που δέρνει «κακόμοιρους» τριτοκοσμικούς και που αποτελεί μια αγαπημένη θεματολογία των επικριτών του εθνικοσοσιαλισμού, των προπαγανδιστών του Συστήματος, αλλά και των ανεγκέφαλων. Ο Εθνικοσοσιαλισμός, απλώς εκφράζει την επιθυμία για όλες τις Φυλές, να εργαστούν για την ευημερία και την ανάπτυξή τους, αλλά και την προάσπιση της Φυλετικής τους υποστάσεως- ώστε να συνεχίσουν να υπάρχουν! Δεν θα γίνουμε ΠΟΤΕ οπαδοί μιας «ειρηνικής» γενοκτονίας της Φυλής μας, μέσω της φυλετικής αλλοιώσεως. Δεν θα βγάλουμε ΠΟΤΕ μόνοι μας τα μάτια μας, όσο κι αν το επιζητούν οι εχθροί της Φυλής μας και οι υποτακτικοί τους! Δεν θα αρνηθούμε ΠΟΤΕ το δικαίωμα στη Διαφορετικότητά μας, στην Ύπαρξή μας! Η Φυλή μας είναι η σχέση μας, ο δεσμός μας με τη Φύση και τη Λαϊκή Κοινότητα. Ο συνδυασμός της Φυλής και της Τιμής, είναι Εθνικοσοσιαλισμός.

Εν τέλει, ο Εθνικοσοσιαλισμός – σε αντίθεση με τις στατικές αντιανθρώπινες και άψυχες ιδεολογίες του αστικού φιλελευθερισμού και του μπολσεβικισμού – είναι μια ολοκληρωμένη φιλοσοφία Ζωής που έχει τη δύναμη να προσαρμόζεται στις χρονικές περιστάσεις ενός διαρκώς μεταβαλλόμενου κόσμου. Βέβαια, ο χρόνος για την άμεση δράση δεν έχει φθάσει ακόμα. Κάθε γνήσιος εθνικοσοσιαλιστής πρέπει να ασκηθεί (σωματικώς και πνευματικώς), να τελειοποιηθεί, να δουλέψει με τον εαυτό του, να γίνεται μέρα με τη μέρα καλύτερος – σ' όλους τους τομείς! Οι απελπισμένοι «κλόουν» με τις στολές του '33 του Hollywood που μιμούνται παιδαριωδώς μια προηγούμενη εποχή, δεν προσφέρει τίποτε και δεν μπορεί να αποτελεί έκφραση του Εθνικοσοσιαλιστικού Οράματος, παρά μόνο αγαπημένα θέματα για τα εβραϊκά ΜΜΕ!

«Περιμένουμε για τον μεταγενέστερο θρίαμβο της Αλήθειας που διώκεται σήμερα: για τον Θρίαμβο κάτω από οποιοδήποτε όνομα, της μοναδικής Πίστεως στην Αρμονία με τους αιώνιους Νόμους της Υπάρξεως, της μοναδικής σύγχρονης Ιδέας, η οποία δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η έκφραση αρχών τόσο παλαιών, όσο ο Ήλιος!» SAVITRI DEVI

Τελειώνοντας παραμένουν όμως ερωτηματικά στην εφαρμογή αυτών των θεωρητικών αρχών (και των 2 ιδεολογιών), σε επόμενη ανάλυση θα σταθούμε στο οικονομικό πλαίσιο των 25 σημείων του Ε/Σ και το κατά πόσο αυτά μπορούν να βρουν και να επιτελέσουν το σκοπό τους σε μια μεταπρατική κοινωνία με μεταβιομηχανικά χαρακτηριστικά, το πως θα συνυπάρξει το υποσύνολο (έθνος) με το υπερσύνολο (φυλή ως συνισταμένη εξωτερικών και εσωτερικών αναλλοίωτων χαρακτηριστικών δια μέσου των αιώνων). Τα συμπεράσματα και ο προβληματισμός δικά σας μετά από αυτή την επιδερμική ψηλάφηση δύο βαθύτατων πολιτικών και φιλοσοφικών εννοιών.

Τρύφωνας

SKINHOUSE HELLAS

THE CLOSING PARTY

October 18, 2014

Now is the time
to join us!

You must be ready....soon
bands to be announced

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΚΙ ΕΠΙΘΥΜΟΥΜΕ ΣΥΝΕΧΩΣ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΟΥΜΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΤΑΞΗ ΜΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΦΥΛΩΝ ΛΑΩΝ ΚΑΙ ΑΤΟΜΩΝ. ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΙΚΡΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΜΙΑ ΦΥΛΗ ΝΕΓΡΩΝ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΣΕΙ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΜΑΣ ΝΑ ΤΡΩΕΙ ΤΗΝ ΤΡΟΦΗ ΜΑΣ Ή ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΜΑΣ. ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΒΡΟΥΝ ΜΟΝΟΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΛΑΟΙ ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ. ΘΑ ΜΑΣ ΗΤΑΝ ΒΕΒΑΙΩΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΝΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΘΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ ΑΝ ΑΥΤΟ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΟΦΕΛΗ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΥΣ ΕΝΟΧΛΗΣΟΥΜΕ. ΑΝ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΒΡΟΥΝ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥΣ ΤΟΤΕ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΟΧΙ ΔΙΚΟ ΜΑΣ. ΔΕΝ ΕΠΙΖΗΤΟΥΜΕ ΚΑΜΙΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΑΠΛΩΣ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΑΦΕΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΗΣΥΧΙΑ ΜΑΣ.

Poul Heinrich Rus Knudsen

